

032:MI 8 KATA KOTUNAKAM KUNJILAKSUMIKETITUMMA

032:1xMI
E8

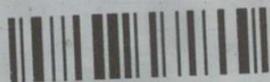
032:1xM1

E8

AKSHMI

makkan

MUL

034837

MADRAS UNIVERSITY LIBRARY

Call Number

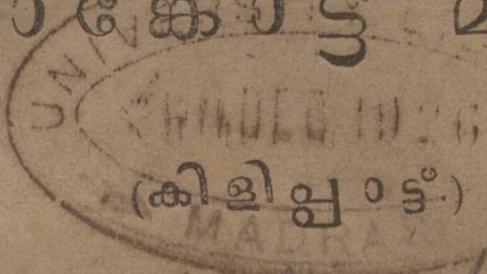
Accession Number

Available for loan from

This book should be returned on or
the date last marked below.

Kunji Lakshmi Kellilam
Kunji Krishna Kunji (K.K.) & K.M.K. No
കുഞ്ഞുളകളുടെ മറുപടി

Katan Kottu Makku

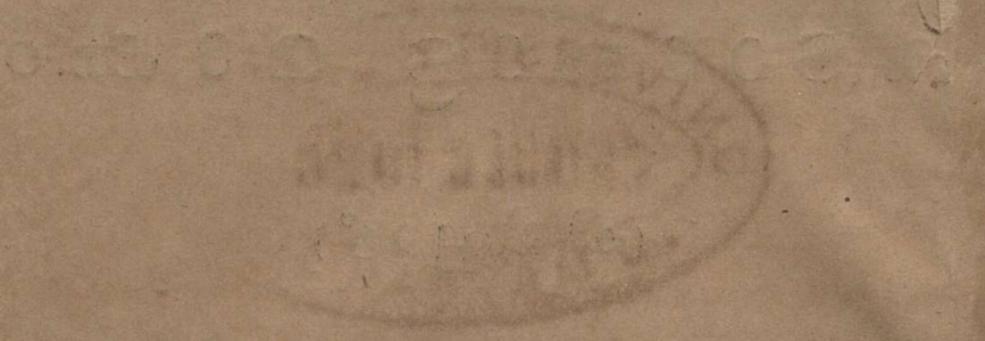
ആദ്യവണ്ണം—കെ. യം. കുഞ്ഞിലക്ഷ്മിക്കെട്ടിലമ്മ.
K. M. Kunji Lakshmi Kellilam
മധ്യവണ്ണം—കട്ടമത്ത് കുനിയ്യർ കുഞ്ഞികൃഷ്ണകുറുപ്പ്.
K. K. Kunji Krishna Kunji
അന്ത്യവണ്ണം—കെ. യം. കെ. നായർ ബി.എ. (HONS.)
K. M. K. Nayar

(Copy right)

1093

PRINTERS:

THE MANGALODAYAM CO., LTD.,
TRICHUR.

34837

032:1xM1

E8

മഖവര.

സദ്യുത്തിമൂലം ആർക്കും പരമപദം പ്രാപിക്കാം. അതിന്നു കാലദേശാദിനിണ്ണയങ്ങളും ഇല്ല.

കുറെ ശതവർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പു വടക്കെ മലയാളത്തിൽ ഒരു ഉയന്ന നായർത്തറവാട്ടിൽ പിറന്നു, ചാരിത്ര സംശുദ്ധിയാൽ സമുദ്രദാനന്ദപദത്തിലേക്കു കയറിയ ഒരു മഹാ പുണ്യശാലിനിയാണ് 'കടാങ്കോട്ടമാക്കം'. 'മാക്കംതോറം' ഉത്തരകേരളത്തിൽ ധാരാളം പ്രചാരമുള്ള ഒന്നാണ്. 'മാക്കംതിറ' എന്ന കളിയാട്ടം കഴിപ്പിച്ചു, സന്തതിലാഭത്തിൽ കൃതാർത്ഥ നേട്ടനവർ ഇവിടങ്ങളിൽ കുറച്ചല്ല. മാറ്റ തോറങ്ങളും, പഴമ്പാട്ടുകളും പോലെ 'മാക്കംതോറം' രചിതാക്കളുടെ ഭാഷാപരിചയലോപത്താലോ, അഥവാ പ്രചാരവേളയിൽ എത്തിക്കൂടിയ ക്ലിഷ്ടപദാധികൃത്താലോ, ശ്രവണമാത്രയിൽ സുഗ്രാഹ്യമായിത്തീരുകവാൻ വളരെ പ്രയാസമുണ്ട്. വൃത്തനിയമത്തിനൊ, പദഭംഗിക്കൊ, സന്ധിവ്യക്തിക്കൊ, ഒന്നിന്നും അവയിൽ ഗണിക്കപ്പെടാവുന്ന പ്രതിപത്തി ഇല്ലെന്നു പറയാം എങ്കിലും, ചേതസ്സമാകഷ്മായ കഥാവിവരണം എല്ലാറ്റിലും ഉണ്ട്.

'മാക്കംതോറം'മാണ് ഈ 'കിളിപ്പാട്ടി'ന്റെ ബീജം. 'താർമകുടുകുമ്പുള്ളതത്ത്'യെക്കൊണ്ടു കഥ ചൊല്ലിക്കമ്പോൾ, കഥാപുരാണികത്വം മാത്രം വിചാരി

ച്ചി, 'ബദരികാശ്രമവും മഹഷികളും' ഗ്രന്ഥകർത്താക്കൾ സപയമേവ സൃഷ്ടിച്ചെടുത്തു എന്നു ഉള്ളു. മൂലത്തിൽ പരസ്പരഘടന മതിയാവാതെ, 'വിട്ടുമാറി' കിടക്കുന്ന ചുരുക്കം സന്ദർഭങ്ങളെ കൂട്ടിച്ചേർത്തു, മിനുക്കുന്നതിനല്ലാതെ 'നിരങ്കുശമായ കവിധർമ്മ'ത്തെ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ തൽകർത്താക്കൾ അംഗീകരിച്ചിട്ടില്ല. പക്ഷെ, 'നാന്തുന്മാർ' നായികയോടുണ്ടായ പരമവൈരത്തെ, ആദ്യമേ യുക്തിയുക്തമായി തോറാം വെളിവാക്കാത്ത നിലയിൽ, ആ മാതൃവും സ്ഥാപിക്കേണ്ടതിലേക്കു കവികൾ, മദ്ധ്യഖണ്ഡത്തിൽ ഘോഷിക്കപ്പെടുന്ന 'വിഷബഹളം' കഥയിൽ സംഘടിപ്പിക്കേണ്ടിവന്നതാണ്. കഥാശരീരം മൂലത്തിലേതുതന്നെയാണെന്നു രണ്ടും തട്ടിച്ചുനോക്കിയാൽ അറിയാം.

'കടാങ്കോട്ടമാക്കത്തി'ന്റെ ജന്മസ്ഥാനത്തിന്നു ചിറക്കൽ താലൂക്കിൽപ്പെട്ട കഞ്ഞിമംഗലം ദേശവും കടത്തനാട്ടും ആണ് രണ്ടു മുഖ്യാവകാശികൾ. തിയാട്ടുന്ന വണ്ണാനമാരുടെ തോറങ്ങൾക്കും ഈ വിഷയത്തിൽ പരാന്തരമുണ്ട്. 'കടാങ്കോട്ട' തറവാടുകൾ അങ്ങും ഇങ്ങും എത്രയോ കാണാം. അതുകൊണ്ടു യഥാർത്ഥസ്ഥാനം തീർച്ചപ്പെടുത്തിക്കൂടാ. 'മാക്കം വയലും,' 'മാക്കം കിണറും' മറ്റും കാലക്രമത്തിൽ ക്ഷയിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം. നാമാവശേഷങ്ങളായിട്ടെങ്കിലും അവ ഇപ്പോൾ ഉണ്ടെന്നുപറയപ്പെടുന്നതു കടത്തനാട്ടാകയാൽ, ഏതൽകവികൾ 'മാക്ക'ത്തെ അവിടെത്തന്നെയാണു പ്രതിഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ളത്.

സഹോദരന്മാർ 'മാക്ക'ത്തെ തലയറുത്തു തള്ളിയ കിണറിൽ നോക്കിയതു വാണിയൻ 'എന്മ'നാണെന്നും, അതല്ല, ആ കുറിക്കാട്ടിൽനിന്ന് എള്ളു കൊയ്തിരുന്ന ഒരു ഇഴുഴുവനാണെന്നും, ഇങ്ങിനെ രണ്ടുപക്ഷമുണ്ട്. അറീതി എന്നതു ലഘലേശം അറിയാത്ത താൻ നിമിത്തം ക്ലീനയായ ഒരു സ്ത്രീരത്നം നശിച്ചുവെല്ലോ, എന്ന ദുഃഖത്താൽ 'എന്മ' കിണറിൽ താനുനോക്കിയതാണെന്നും, തന്റെ ധർമ്മാവസ്ഥ പരീക്ഷിക്കുവാൻ ഒരു വാണിയനു സ്വാതന്ത്ര്യമില്ലെന്ന ബോധത്താൽ 'മാക്കം ഭഗവതി' അവന്റെ നാക്കുത്തതാണെന്നുമാണ് പ്രഥമപക്ഷക്കാരുടെ വാദം. മിത്യാപവാദത്തെ പിൻതാങ്ങി പ്രവർത്തിച്ച 'നാട്ടിൽ പ്രമാണിക'ളുടെ പ്രതിക്രിയയിലുള്ള ഭയത്തിനാൽ 'ചാടിപ്പോയ' ഒരു സാധു, ക്രിയാധികാരികൾ ധർമ്മധർമ്മം മറന്ന്, സഹോദരപിതൃകളായി കൂത്താടുന്ന കാലത്തു തിരിച്ചെത്തി, സത്യം പരിശോധിക്കുമോ എന്നു മാത്രമേ ഇവരോടു മറുവടിയുള്ളു. ചോരക്കിൽ, ശവം വീണ കിണറിൽ നോക്കുക എന്നതു ആരും കരുതിക്കൂട്ടി ചെയ്യാറില്ല. അതു കേവലം യാദൃച്ഛികമായേ വരൂ. ഇഴുസംഗതികളാൽ ദ്വിതീയപക്ഷമാണ് ഈ കൃതിയിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടത്.

ത്രിവിധകരണങ്ങളാലും ദുരിതസ്സർഗ്ഗം സംഭവിക്കാതെ, 'നേർവഴി നടക്കുന്ന' ഒരു 'ശീലാവതി', അവളുടെ രക്ഷാധികാരികളായ ദായാദികളുടെ വഞ്ചനാവജ്രത്താൽ ഇളംതാളുപോലെ മുറിഞ്ഞുവീഴുന്ന കഥ വായന

കാരടെ മനസ്സിനെ വല്ലാതെ സ്തോഭിപ്പിക്കുന്നതായിരി
യ്ക്കും. തിരദിവസം അടുത്തിരുന്ന തോറാം കേൾപ്പാൾ
ഉദ്യമിച്ചിട്ടുള്ളവർ പ്രായേണ കഥയുടെ ദൃസ്സഹകലാശ
ത്താൽ വ്യാകുലചിത്തന്മാരായി, ഇടവും വലവും മറന്ന
'കരഞ്ഞു കണ്ണീർ കളയുന്നു' കാഴ്ച പുതുമയല്ല.

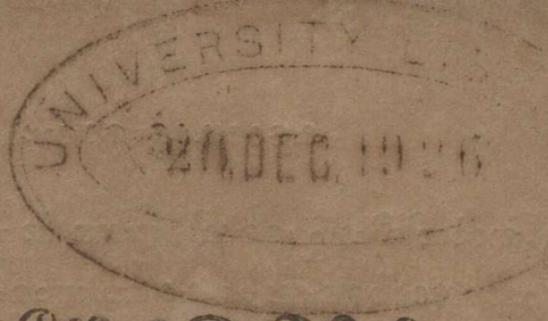
'മാക്ക'ത്തെ അനുകരിച്ചിട്ടുള്ള അനേകം മഹാഭാ
ഗകളാൽ അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടതാണല്ലോ നമ്മുടെ മാതൃ
ഭൂമി. അവരിൽ അധികംപേരും ചരിത്രദൃഷ്ടിയെ അ
തിക്രമിച്ച സ്വർഗ്ഗത്തിൽ സുഖിക്കുന്നു!

'തോറാങ്'ളിലും, 'താരാട്ടുകളിലും' വേണ്ടുപോ
ലെ ദൃഷ്ടിവെക്കാതെ, അവയെ 'പായ്യാരങ്'ളെന്ന് അ
വലവിക്കുന്നവർക്ക് ഈ സാധുപീമണിയുടെ അതൃതചരി
തം സ്പഷ്ടമായി കാട്ടേണമെന്ന ഉദ്ദേശമാണ് സകലോ
പരി, മൂന്നുപേരെ ഏതൽഗ്രന്ഥനിർമ്മാണത്തിലേക്കാ
യി, സമരകഷിച്ചത്. ഇതിൽ സാധുവിധേയന്മാരായ
അവർക്കു ചാരിതാത്മ്യം ജനിപ്പിക്കേണ്ടതു നിർമ്മൂരബു
ദ്ധികളായ സാഹിത്യകുശലികളാകയാൽ, ഈ 'കിളി
പ്പാട്ടു' അവർക്കുതന്നെ സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

എന്ന്, ഗ്രന്ഥകർത്താക്കൾ

പ്രകാശനം: മദ്രാസ് പ്രസിദ്ധീകരണശാല, മദ്രാസ്
1952

കടാക്ഷോട്ട മാക്കം.

കിളിപ്പാട്ട്

ആദ്യവണ്ണം

(കെ. എം. കുഞ്ഞിലക്ഷ്മി രചിച്ചത്)

“പഞ്ചതാരയൊടൊപ്പം മാധുര്യമേന്തിടുന്ന
 പഞ്ചമഗാനങ്ങളും, ലുലകംവശത്താക്കും
 നീരജാലയാകരവാരിജവിലാസികേ!
 ശാരദാകൃപാഞ്ചിതേ! ശാരികാകുമാരികേ!
 ധന്വന്തവക്ഷേമകാംക്ഷികളല്ലോഞങ്ങൾ,
 ഉന്യമാകരുതേണ്ട, വന്നാലുമരികത്തിൽ,
 അജ്ഞാനക്കടലലക്ഷോളിലാ, ബലയുപോ-
 ക്കുൾജ്ഞാനപ്രദാനാത്മമെപ്പൊഴും ശ്രമിക്കുന്നീ,
 തകത്താർതനുശ്രാന്തിതീക്കണ, മല്ലാജ്ജി, ലാ-
 തകത്താൽത്തലകായംദുർഗ്ഗശവിടിച്ഛവോം,
 ഭക്ഷിപ്പാൻ രചിതോനംഭക്ഷണപദാത്മങ്ങളും-
 ഉിക്ഷണങ്ങളിച്ചാലും, ശിക്ഷയിലിരുന്നാലും.”

സ്വാഗതോക്തികളാൽ, തൻസ്വാന്തസാരസംവിട-
 ന്നാഗതയായിടീനാൾവൈകിളി, പതുക്കവെ.
 കൊച്ചുപക്ഷങ്ങൾ രണ്ടുവിടത്തി, പ്പുനീനീരിൽ-

വെച്ചു, തൻശിരീഷുപ്തമേനിയെത്തണപ്പിച്ചും,
ഇച്ഛപോലോരോഭക്ത്യംകൊത്തിയംകൊരിച്ചുംകൊ
ണ്ടച്ഛമാനസയായകീരസുന്ദരിചൊന്നാഥം:-

“പാരാകെപ്പാനുത്താൻതളരനേരത്തെനിൽ
ധാരാഉദയകാട്ടുനിങ്ങളെവണങ്ങുന്നേൻ,
മംഗളംവളരട്ടെനിങ്ങളിൽസദാകാലം,
നിങ്ങൾക്കുകടപ്പെട്ടുപോയിത്തൊ, നെല്ലാംകൊണ്ടും,
വല്ലതുവകരമൊ, നിതിനചെയ്തിടാക്കി-
ലില്ലമേസമാധാനം; വലീകമല്ലോകടം;
സച്ചിദാനന്ദസപ്രഭുവത്തെയോർത്തിരുനീടും,
തുച്ഛസംസൃതിസംഗമുക്തയാമെന്നിക്കിപ്പോൾ,
ലോകരോടിടപെട്ടാൽ, വല്ലായ്വവന്നുകൂടും,
ശോകസംഹതികൾക്കുബീജമല്ലയോസംഗം?
പുതുതാമിതിഹാസമൊന്നോതിക്കഴി, ചെന്നിൽ
പതിയുമുണർത്തിക്കാ, മതിനായൊരുങ്ങുന്നേൻ,
സരസം, സുഖാസ്വദം, സായുജ്യസിദ്ധിപ്രദം,
പരമം, പരമാർത്ഥം, പാവനം, പുരാതനം,
പുണ്യമാമിതിഹാസംകേൾക്കുവിനെല്ലാവരും,
ഗണ്യമല്ലൊരാളാലുമായതിനെഴുഫലം:—

സാധനചതുഷ്ടയസമ്പദസമൃദ്ധരായ്,
ബോധയുക്താന്തസ്തുരദോസനാവിശുദ്ധരായ്,
അഷ്ടാംഗയോഗമുഖ്യാനുഷ്ഠാനനിരതരായ്,
ശിഷ്യരാംമുനിമാരാൽജ്ഞുമായ്, പ്രശസ്തരായ്,

പാർത്ഥലമെങ്ങുംകീർത്തിപ്പെട്ടൊരുമഹായമം-
 ക്ഷേത്രമാം 'ബദരികാശ്രമ'ത്തിലൊരുദിനം,
 വന്ദനംവ്സരിച്ചുനരം, വാണീകി, വേദവ്യാസൻ,
 കണ്വനം, കവിലനം, കാശ്യവൻ, കലശജൻ,
 ജൈമിനി, ജാബാലിയും, ഗൌതമൻ, പരാശരൻ,
 ലോമശൻ, ശതാനന്ദൻ, കൌശികൻ, ഭരദവാജൻ,
 അത്രി, യെന്നിവരും, മാനേകന്ദുനികളും-
 മൊത്തൊരുമിച്ചു, ത്ത്വചിന്തകൾതൂടരവേ,
 താരണിത്തിരുമകൻ, നാരദതപോധനൻ,
 ശാരദജലധരസുന്ദരശരീരവാൻ,
 കാലനാഴികപോലുംപഴുതുകളയാതെ
 മൂലോകപ്രദക്ഷിണചെയ്യുന്നമഹാശയൻ,
 സാരസനാഭപാദസാരസസ്മൃതിസുധം-
 സാരസേ ചനശുഭമാനസൻ, സദാനന്ദൻ,
 നാമകീർത്തനംനിജവീണയിൽപ്പാടി, ശ്രുതി-
 സ്തോമത്തെക്കളിപ്പിച്ചുകൊണ്ടെത്തിച്ചെന്നീടിനാൻ.

സഭ്യരാംമഹഷിമാർ, സത്വരമെഴുന്നേറ്റു
 നിർഭാനന്ദംപൂണ്ടുനിയമിപ്രവീരനെ,
 ശരിയായുപചരി, ചുത്തമാസനത്തിന്മേ-
 ലിരുത്തി, വണക്കത്തിലിങ്ങിനെയുരച്ചൊരാൾ:—
 “മംഗളാന്താവായുള്ളമാമുനേ! തവാഗമാൽ
 ഞങ്ങളോകൃതാർത്ഥരായ് ചുമഞ്ഞു, മഹാഭാഗ്യം.
 കേവലംതപസന്നിധിശുന്ദ്രമാംസദസ്സീതു
 ദേവനില്പാതുളളദേവാലയംപോലെയല്ലൊ.

കാമയതുതീന്തോരിമ്മുഹുത്തത്തെങ്ങെ-
 ഉറാമറിടംനന്ദ്രാചേതസ്സിൽസ്മരിക്കുന്നു;
 എവിടെനിന്നാണിപ്പോ?ഉള്ളെന്തരവിശേഷമു-
 ണ്ടവനീമണ്ഡലത്തിൽപ്പറവാൻതക്കവണ്ണം?
 ഭവിക്കവണ്ണാശ്രമധർമ്മത്തെയല്ലാണിങ്ങി,
 വിവിധദുരചാരകൊടിക്കൂറകൾതുക്കി,-
 വിളയാടിടംകലിക്രമൻ.കയ്യോത്താ-
 ലിളകി,കലുഷമയ്ക്കീന്ല്ലോജഗത്തെല്ലാം;
 തടഞ്ഞുപെരുവഴിപാരിലീഞ്ഞെടുകിപ്പോൾ;
 മുടങ്ങിതൽകാരണാൽലോകവൃത്താന്തജ്ഞാനം;
 എങ്കിലും,സമാശ്വാസമുണ്ടിങ്ങു,ഭവം,നതിൽ-
 പങ്കുകൊണ്ടീടാസ്സയം,പുനതഗുണനിയേ!
 ലൗകികവിഷയങ്ങളറിവാൻത്തെടുകിപ്പോൾ
 പാകത്തിലാദർശമവിടുന്നൊരുത്തനാം;
 ഇലരലോകത്തിലെവിശേഷവൃത്താന്തങ്ങൾ
 സിലനാംഭവാനിന്നവിസ്മരിച്ചുരജ്ഞാനം,
 ശ്രോതുകാമരാജ്ഞാനജ്ഞാനങ്ങളിൽ,ബ്രഹ്മൻ!
 ധാരണനന്ദനാ!കിഞ്ചിൽക്കനിയുണ്ടായിടേണം-”

കല്യാണംസദസ്യർതൻഭാഷിതമേവംകേട്ടു-
 കല്യാണംബുധി,വീണാപാണിയുമുചെയ്താൻ:-
 “ദിവ്യജ്ഞാനികളായിസ്സദ്യദാവത്തിക്കുന്ന
 ഭവ്യാരംഭവാനാരോടെത്തുത്താൻപായേണ്ട?
 പ്രീതി,യൊന്നിവനോതിക്കേൾക്കണമെന്നാകി,ല-
 പ്രീതിയുമെനിക്കില്ലാ,ചൊല്ലിടാമൻഭവം.

ആദ്യഖണ്ഡം

ഇക്കഥകലിയുഗേവിസ്മയംവഹമോരം,
 സൽക്കഥാരഹിതമായ്കാലമുണ്ടാകാറുണ്ടോ?
 കരനാളിതിന്നിടെ,വിഷ്ണുപവാന്താശ്രദ്ധം-
 പരനായ്,തന്നിയേക്കാൻവ്യോമസഞ്ചാരംചെയ്തേൻ
 ദർവ്വത്തൻ,കലിദൂരത്തോടവാൻദിവ്യഋഷ്യം,
 സർവ്വപാതകഹരം,മാധവനാമസ്തുവം,
 പാടിയും,രസത്തിൽഞാനാടിയുംനടക്കുമോൾ
 നാടകമെമ്പാടുമെൻഋഷിഗോചരങ്ങളായ്;
 ദുരിതാവൃതങ്ങളാംജഗദാചരണങ്ങൾ
 പരിതാപേനപാശൂ,കരൾതാർകലങ്ങളേ,
 ആരാ,പൃജ്ജിതപാദ്രനിസ്വനകോലാഹലം
 പാരാതെൻകണ്ണദപയമാകർഷിച്ചിതു,തുലോം
 ഏതുഭൂഭാഗത്തിങ്കൽനിന്നാണീനിശ്ചലാഷമെ-
 ന്നേതുമേതിരിയാതെ,ചുറ്റിത്താൻതിരയവേ,
 ഉത്തമകേരളത്തിലൊരിട,ത്തൊരുസവം
 ചിത്രമേ!കാണായ്നയമിനീകാലത്തിങ്കൽ
 സൂചികത്തുവാൻപോപുംപഴുതില്ലാതേകടൽ-
 വീചിപോൽതള്ളിത്തള്ളിക്കേറുന്നജനക്കൂട്ടം;
 കാഹള,മിടക്കയും,മദ്ദളം,മൃദംഗവും,
 മോഹനമായമണിപ്പന്തലും,ദീപങ്ങളും,
 പാട്ടു,മാട്ടുവും,കൂത്തും,കീർത്തനങ്ങളും,കൊടി-
 കൂട്ടവും,മഹാകേമമുസവമെന്നേവേണ്ട.
 എന്തിതെന്നറിയേണ,മെന്നലമുല്ലുണ്ണയാ
 ചിന്തിച്ചു,നഭസ്സിൽനിന്നുഴിയിലിറങ്ങിത്താൻ

ധരണീസുരാകാരംധരിച്ചു, മയോത്സവം
 തിരളന്നേടത്തെത്തി, പലരുംമേ അപോലെ;
 എരമ്പി, യിടതിങ്ങി, ഞെരുങ്ങുമാൾക്കൂട്ടത്തിൻ-
 തിരക്കിലകപ്പെട്ടുവരുങ്ങിയില്ലെന്നില്ല;
 പൊട്ടിടംകമ്പങ്ങളും, ബാണങ്ങൾ, മത്താപ്പുകൾ,
 തൊട്ടിലാട്ടവും, ചീട്ടും, ചട്ടിയും, കളികളും,
 ഈവകയോരോന്നുകണ്ടങ്ങിങ്ങനടക്കവേ
 'ദേവദത്ത'നെന്നൊരുവിപ്രനെക്കണ്ടങ്ങിനേൻ.
 സാധുശീലനാകമദ്ദേഹമായ്സംസാരിച്ചു
 ബാധയൊരാജിക്കിൽകൊണ്ടുപോയ്സന്ദേഹംതാൻ.
 ഉത്തരീയവുമഴി, ചുമ്പലത്തിരുപേരും
 പുത്തനാകിയപച്ചപ്പല്ലണിനിലത്തിങ്കൽ,
 ഇരുന്നായമാസുഖ, മെന്നതിൻശേഷംധരാ-
 സുരവയ്ക്കുന്നോടുത്താനിങ്ങിനെചോദ്യംചെയ്തു:—

'ഞാനൊരുവഴിപോക്കൻ; കാര്യസംഗതികൊണ്ടോ-
 ണിനിലത്തെത്തുപെട്ടതെന്നതുധരിച്ചാലും;
 കൌതുകകരമാമീയത്സവം, കഥിച്ചാലു-
 മേതുദേവതയെയുദ്ദേശിച്ചുനടത്തുനോ?
 മൃത്തികൾമൂന്നുപേരാ, ണീമന്ത്യാരാധിക്കും
 മൃത്തിതാൻകവാലിയോ, വിണ്ണുവോ, വിധാതാവോ?
 മൂപ്പത്തുമുക്കോടിയോദേവതാഗണങ്ങളി-
 ലുൾപ്പെട്ടമൊരുത്തനോ? നീചദേവതകളോ?'

എന്നുടച്ചോദ്യംകേട്ടുചിരിച്ചുമയീദേവൻ
 'നന്ന, നന്നിതു കൊള്ളാ' മെന്നവന്നാരംഭിച്ചാൻ:—

'നല്ലശിക്ഷയാൽ ചോദ്യം, ഭൂസുരശിഖരമണേ!
 വല്ലാതെ ചിരിച്ചു പോമേവനമിതുകേട്ടാൽ;
 ഇന്നാട്ടിലെവിടെയുമങ്ങയ്ക്കു പരിചയം
 നന്നെയില്ലെന്നു പറയാതെ താനറിഞ്ഞീടാം;
 ഇക്കാര്യം പാതിപ്രത്യം മുന്തിമത്തായിത്തീർന്നു
 ചൊല്ലൊള്ളും 'കടാക്ഷോട്ടമാക്ക' മെന്നൊരുവളെ,
 ദിക്കാകെപ്പകുത്തു നാതൽകഥാമാഹാത്മ്യത്താ-
 ലിക്കാണമജനങ്ങളിന്നുവളെബ്ബഭജിക്കുന്നു.
 സന്തതം സമ്പത്തിനും, കേളിക്കും, വിശേഷിച്ചു
 സന്തതിക്കുമാസ്സാലുപീമെഴുലിയെസ്സേവിക്കുന്നു;
 കേവലം മനുഷ്യസ്ത്രീയാകിലു, മൊടുവവരും
 ദേവാംശഭൂതയായിത്തീർന്നുപോൽ, ദ്വിജമണേ!
 അമ്മഹാഭാഗയാളെക്കുറിച്ചാണിവിധം
 നന്നയിൽകൊണ്ടുടന്നതുസവ, മറിഞ്ഞാലും?
 വിപ്രസത്തമനോടുവിസ്മയപുരസ്സരം
 ക്ഷിപ്രമിപ്പടിവീണ്ടുപുച്ഛിച്ചേൻ, മുനിമാരേ!
 'ചിത്രമേ! ചിത്ര! മൊരുമനുഷ്ഠനിതംബിനി-
 യ്ക്കിത്രയം സമ്പൂജ്യതഭവിപ്പാനെന്തുബന്ധം?
 ലലനാമണിയുടെ ചരിതമഖിലവു-
 മലസാ, തെന്നോടിപ്പോരപാഞ്ഞെമതിയാവൂ.'
 നിർബുന്ധപ്രശ്നം മമകേട്ടപ്പോൾ 'ദേവദത്തൻ'
 കിൽബിഷമരോദന്തം പാഞ്ഞു, തുടച്ചുയായ്:—
 'കേട്ടാലും, മലർമകകേളിയാടിടന്നുപു-
 ന്നോട്ടമായ്, പ്രശസ്തമായ്, ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ്,

വിപുലാദേവിക്കോമൽപ്പൊട്ടായിവിളങ്ങുന്ന
 വിപുലസുഖാവ്യമി'ക്കേരളാ'ഭിബ്രഹ്മരാജ്യം
 'കേരള'ക്ഷമാശക്രൻ, വിക്രമൻഭര കയ്യാൽ
 'കേരള'മെന്നനാമംകല്പിച്ചമഹാജനം
 ഭാരതീകൃവാപുരധോരണീനിവാസമായ്,
 'ഭാരത,രാമായണം'ദികളെക്കിളിപ്പാട്ടിൽ,
 ചമച്ചുകവിപ്രേഴ്വൻ'തുഞ്ചനം',ഭാഷാഗതി-
 ക്കമന്ദപരിഷ്കാരംകൊടുത്ത'കഞ്ചൻ'താനും.
 'മാരുതഗാരാ'ധീശഭക്തർമൗലിയിൽ ചൂടും
 ഹീരമാം'പദോധി'യും'പൂന്താനം', 'ചെറുശ്ശേരി',
 'പപ്പ'ഭൂജാനി'രണ്ടാംകാളിദാസ'നും,പിന്നെ-
 ചൊൽപ്പൊങ്ങ'മഭിനവപ്രാസ'നാനരേന്ദ്രനും,
 മറ്റുമൊട്ടേറെമഹാശയരാജനങ്ങൾതൻ-
 പൊരമ്മയല്ലോമലയാളഭൂവിതുസഖേ!
 നലമോടിവരതൻകൈമണിമോതിരംപോലെ
 വിലസും'കടത്തനാ'ടെന്നഭൂഖണ്ഡത്തിങ്കൽ,
 ഉണ്ടായിവന്ന'കടങ്കോടെ'ന്നപാരിൽവിളി-
 കൊണ്ടനായർവീടൊന്നു, സമ്പത്തിൻവിളനിലം
 അക്ഷലമണിമാലാനടനായകകല്ലായ്
 ചെൽക്കണ്ണാളൊരുവളുണ്ടായി,പണ്ടൊരുകാലം,
 സൽക്രിയാവിധാനത്താലുത്തമാന്തണരുടെ
 തൃക്കഴൽകമലങ്ങൾ,ജനനീജനകന്മാർ,
 അപ്രതിമാനഭക്ത്യാ,സുചിരംസേവിച്ചതിൻ
 സൽഫല,മൊരുപെണ്ണു കഞ്ഞയെിവന്നതുപോലെ;

ദ്വാദശാദിത്യരൊരുമിച്ചുദിച്ചതുപോലാം
 ദ്വാദശാഗ്രജ്ജ്ഞേകസോദരിയായോളവരും;
 'മാക്ക'മെന്നഭിപ്രയംകൈക്കൊണ്ടു,കുമാരിയാ-
 ളാകമാ,നന്ദതാശുലേഖപോൽവളന്നിതു;
 താതമാതാക്കൾമരിച്ചതിനാലവളെയ-
 സ്സോദരധികമായ്പരിലാളിച്ചീടിനാർ;
 കണ്ണിണകൊതിക്കുന്നതാകവേകൊണ്ടുകൊടു-
 ത്തുണ്ണിമാൻമിഴിയാളെസ്സപ്രേമംവളത്തിനാർ;
 അഞ്ചിതകളികളും,പുഞ്ചിരിപ്പതുമയം,
 കൊഞ്ചലും,കടൽമാതുമഞ്ചിടുംദേഹാഭയം,
 കിഞ്ചനനടത്തവും,നെഞ്ചകന്തണപ്പിക്കും-
 പഞ്ചാരപ്പതുവാക്കും,പാലുപോൽസ്വഭാവവും;
 ഇങ്ങിനെവളരുമക്കഞ്ഞിനെത്താലോലിപ്പാ-
 ന,ങ്ങമ്മയച്ഛനാക്കുയോഗമേകീലാദൈവം!
 ബാലലീലാലോകനംചെയ്തുമോദിപ്പാനായ-
 ഷ്ശാലമുള്ളമ്മയച്ഛനാരത്രേസകൃതികൾ;
 തൽഭാഗ്യംലഭിക്കാതെയന്തരിച്ചീടുന്നവർ
 ദുർഗസാമ്രാജ്യത്തിൽചെങ്കോലുവഹിപ്പവർ!
 വാണിപല്ലവങ്ങളിൽപൊൻതരിവളകളും,
 ശ്രോണിയിലരഞ്ഞാണും,നല്ലരത്താലിക്കോപ്പും,
 ചേലെഴുംകണ്ണങ്ങളിൽപൊൻകടക്കടക്കനും,
 വാലകാമോതിരങ്ങൾകഴുത്തിൽ,തികക്കാശും,
 കാൽത്തളിരിണയികൽകാഞ്ചനത്തളകളും,
 നേന്തലോചനങ്ങളിലഞ്ജനപ്രകാശവും,

ബാലശേമുഷിപോലെലോലമായ് ചുമലോളം
 നീളമാന്നിടചേന്നീലവാർചികരവും —
 കാമലാളുടെ രൂപമീവിധം മിഴികൾക്കു
 സോമശീതളമായി ജ്ഞോഭിച്ചു, നിരന്തരം.
 വിച്ചയായ് നടക്കുവാ, നദ്യോഗിച്ചു സിരണ്ടും
 വെച്ചിടും നേരം താനേതാഴത്തു മറികയും,
 ഇത്തിരികരകയും, വല്ലവരടുത്തേതാ —
 നെത്തിയാ, ലഭലാറിപ്പുഞ്ചിരി വൊഴിക്കയും,
 കണ്ടതാസകലവു കൈതു കോതിരേകത്താൽ
 തണ്ടലർമാലയ്ക്കൊത്ത കൈകളാലെടുക്കയും,
 ശൈശവസിദ്ധങ്ങളാ മീദൃശവിഹാരങ്ങൾ
 പേശലഗാത്രി ചെയ്ത നാൾക്കു നാൾ വളർന്നിതു.
 വിശുതാചായ്തന്മാരെ വെച്ചു, വളതു കാല —
 മാശ്രയിച്ചോരോ വിദ്യാവിത്തവു വശത്താക്കി;
 പാടാനും, പഠിപ്പാനും വെണ്ണങ്ങൾക്കു ഭതന്ന
 നാടാകെ, ചിലരിപ്പോൾ ശേലാഷിച്ചു നടക്കുന്നു;
 വായാടിത്തലവന്മാ, റെന്തൊക്കെപ്പറഞ്ഞാലും,
 ശ്രീയാളും മഹിളന്മാക്കുത്തമംകലാലാഭം;
 മാനവും, മറിച്ചുവമാനവും ഗൃഹത്തിന്നു
 മാനിനാമാരല്ലയോ വരുത്തിക്കൂട്ടുന്നതും?
 സ്റ്റാരധീയെഴുമവ, ഉത്തരോത്തരം തന്റെ
 ധാരണാബലത്താലും, പാരമ്യസാഹത്താലും,
 കാവ്യങ്ങൾ, പുരാണങ്ങൾ, നാടകം, ലങ്കാരങ്ങൾ,
 ശ്രാവ്യമാം സംഗീതവു പഠിച്ചു സമത്വയായ്;

സംഗീതവിദ്യാരസസാരസമ്മിളിതമാം
 തുംഗസാഹിത്യോമൃതാസ്വാദനം, സുഖമയം;
 തൻകിടനില്പാനന്നം, ഗാന്ധമാംകലാശുദ്ധി-
 തങ്കിടംകമാരികളില്ലെന്നവരുത്തിനാൾ.
 കന്ദവല്ലരിമന്ദന്തളിത്തുപ്പുഷ്പംപോലെ,
 സുന്ദരികംഗംതോറുംക്രമത്താൽമാറാവന്നു;
 സൗഭാഗ്യരണ, നോമൽകൈമാരാചലത്തിൽനി-
 ന്നാഭയിൽതാരാണുത്തോടടുത്തുവെരുമാറി;
 കുറുകാർമുകിൽപോലുംകപ്പുത്തൈക്കൊടുത്തീടും
 ചെററഗ്രംചുരുണ്ടുള്ളകുന്തളംമനോരമം;
 അമ്പിളിക്കലതാനുകമ്പിടുംനിടിലത്തിൽ
 കമ്പിക്കുമളിമേചകാളകുങ്ങളെക്കണ്ടാൽ,
 പൂങ്കുഴലാകുംമങ്കപൊറനൽക്കിടാഞ്ചെ, ഉ-
 ങ്കണഭ്രവിൽകളിക്കുന്നതാണെന്നുതോന്നും;
 ആനനസൂരമാംഗല്യാലയപതാകകുറു
 ന്ന, മാമുദുചില്ലീവല്ലികൾ, നിരൂപിച്ചാൽ;
 വെള്ളത്താർമുഖലക്ഷ്മീവാപിയിൽകളിക്കുന്ന
 പിള്ളമീനകളാവരംപുള്ളിമാൻമിഴിയുഗം;
 നാസികാമണിദ്വതിഭാസുരംനാസാപുടം;
 -നൈസർഗ്ഗികാരകതാഭഗണ്ഡമണ്ഡലങ്ങളും;
 സുന്ദരതരമുഖചന്ദ്രനിസ്സതമായ
 മന്ദസുസ്ഥിതലസച്ചന്ദ്രികാസുഷമയം;
 കന്ദകുശളങ്ങൾക്കുകൂസലുണ്ടാക്കുംദന്ത-
 പൂന്ദവും, സുമധുരവിദ്വമാധരങ്ങളും,

കംബുകൈകുപ്പുകണ്ഠം, കമ്രമാംഭജങ്ങളു,
 മംബുജാസനകരകൗശലലക്ഷ്യങ്ങളാം;
 താഴ്ചയു, മുയച്ചുയംലോകത്തി, ലടുത്തട-
 ത്താശ്ചയ്തുമാകംവണ്ണംകാണാമെന്നതുപോലെ,
 മാറവേലനവാപീനാഭിയു, മതിൻമീതെ
 മാറിടംനിറയുന്നപോർമുലക്കുടങ്ങളും,
 അശ്വതഥപത്രോദരസ്യഷ്ടിയിൽ, വിഴക്കാതെ
 വിശ്വത്തിൽമഹാശില്പിന്ദുലുവെച്ചതുപോലെ,
 ശ്യാമമുമായരോമരാജിയും, സുമേഷുവിൻ
 കോമളയശസ്കംഭയശമാമുരുകുളം;
 നാകകാമിനിമാക്ഷംനാണമാ, മവയവ-
 ശ്രീകളും, ലവളേവംലാലസിച്ഛിതു, മെന്മേൽ
 ലൗകികവ്യവഹാരപ്രതിപാദനങ്ങളി-
 ലാകണ്ഠമുഴുകിയാ, ലൈഹികസുഖമെന്മേ,
 എന്തൊരുപരസുഖംപൂകിടുംമനുഷ്യന്മാർ?
 ചിന്തിച്ചും, ലാത്മജ്ഞാനംമാത്രമാണതിൻഗതി
 മായയാംതിരശ്ശീലനീക്കി, യപ്പാകംകാണാൻ
 ന്നായമില്ലിവക്കാക്ഷംമാംസദൃഷ്ടികളാലെ;
 ബന്ധുജീവോഷ്ടിയാളാത്തപചിന്തനങ്ങൾക്കും
 സിന്ധുവായ്, സുമങ്ങളിൽസന്മധുകണക്കിനെ;
 അത്ര, ലോകത്തിൽകാണാംകുന്നിനും, കഴികൾക്കും,
 പ്രത്യംഗമനോജ്ഞയായ്ച്ചാപിക്കുംപ്രകൃതിക്കും,
 കാറ്റിനും, കൊടുനീക്കും, മണ്ണിനും, മണലിനും,
 പോറ്റിയാ, യൊരുവസ്തുവുണ്ടെന്നുധരിക്കയാൽ,

നിത്യകൃത്യങ്ങളുടെയാദ്യന്തങ്ങളി, ലവര
 നിത്യവ്യംഗ്യാനിക്കു മറ്റു കതിയെശ്രദ്ധാപൂർവ്വം
 ശംബരാനതകലീലാഡംബരക്കോടിയായ
 കണ്മണി, യനുജത്തിക്കൊത്തൊരു കണവനെ,
 ഗുഡമായനേപഷിച്ചാർ, സുചിരം, വിധിപോലെ-
 യുഡദാരരാഘവന്തിരണ്ടുപേർ, സഹജന്മാർ;
 മംഗലത്താലിയാല്ലാതംഗനമാരും, മുടി-
 ഭംഗമാൻരചരംഭ്രമീഭാരങ്ങളല്ലൊ;
 നിതിയും, പ്രഭാവവും, മാനവും, മയ്യുദയും,
 ഖ്യാതിയും, പഴക്കവും, മുതലും, മഹാമയും,
 അമ്പിലാളിട് മിളക്കുറി*ലെ'ത്താവാട്ടിൽ.
 'നമ്പർനമ്പിയാ'രെന്നപുരുഷപ്രവരനെ,
 പന്തണിസ്കനിയാളുംസാധുപിമാർമണിമാല
 ചന്തത്തിൽനിജഭർത്താവൊക്കി, സന്തുൽത്തത്തിൽ;
 സ്റ്റാരസൗശീല്യത്തോടുസൗന്ദര്യംകണക്കെയും,
 ചാരവിദ്യയോടൊപ്പംവിനയംകണക്കെയും,
 കത്തുചേർന്നിരുവരും, വല്ലഭാദയിതന്മാർ,
 ഉത്തമകലപുണ്യശ്രീഫലായമാനന്മാർ,
 സൽകലാകശലന്മാർ, സൽഗുണപ്രസിദ്ധന്മാർ,
 ഉൾകൃപാഭരിതന്മാ, രൂജ്ജിതഘദയന്മാർ,
 ഈശ്വരീവദേവന്മോപോസനാനിലീനന്മാർ,
 ശാശ്വതപ്രണയമാംവീര്യഷതടാകത്തിൽ,

* ഈ താവോട് അക്കാലത്തു സുപ്രസിദ്ധമായ കന്നടയിൽ
 ന്നാ എന്നതിന്നു വേറെയും ചില തെളിവുകളുണ്ട്.

സാരസായുധരസപ്പൊന്നോടമോിത്തുഴ-
 ണ്ണൈരൊയൊമ് ഉദാദംതേടി, ശ്രീഡിച്ചും, ചിലനേരം
 തപചിന്തനത്തണ്ടം, ലത്തോണിനിറുത്തിയു-
 മുത്തമസ്സേഫത്തോടേകാലയാപനംചെയ്താർ.
 ഭ്രാന്തഭാമിനിമാരിലൊക്കെയു, മകൈതവ-
 പ്രീതിയോടൊരൂ പെരുമാറിപ്പോന്നതുമാക്കം;
 'നാത്തു*നാ' ക്കുവളോടാണെങ്കി, ലങ്ങിനെയല്ല,
 ചീത്തിതുദിനംതോറുംമാസയ്ക്കുമവക്കുള്ളിൽ;
 കെട്ടിയപുമാന്മാർതൻസർവ്വസ്വംസഹജതൻ-
 പെട്ടിയിൽതന്നെതാക്കിക്കേറ്റിടുന്നതുകാൺകേ,
 ദൃഷ്ട്യേഷ്ടിതമാരായിട്ടമച്ചേട്ടത്തികൾ-
 ക്കിഷ്ടുവു, മഹമുഖല്ലായപോൽചുരുങ്ങിപ്പോയ്;
 ജ്യേഷ്ഠരിൽകനിഷ്ടനാം 'രാമർനമ്പിയാ' ക്കുതി-
 ശ്രേഷ്ഠയാംസഹജയിൽസ്സേഫമൊട്ടേറുപണ്ടേ;
 രാമർനമ്പിയാരുടെപതിയാം 'പുരാ' ന്നി'യു-
 മാമട്ടിൽസ്സേഫിച്ചിതുഭർത്തുസോദരിയാളെ;
 പ്രേമവും, വിനീതിയും, ഭക്തിയും, മൊരുമയും
 കേമമായ്, വേണ്ടുപോലെ വീട്ടുകാരോടൊക്കയും,
 നീക്കമെന്നിയെഭാവി, ച്ചാത്തനായകനോട്ടം

* = ചേട്ടത്തിയമ്മമാർ; ഇതു 'മാക്കംതോറം'ത്തിൽ കാണുന്ന വാക്കാണ്.

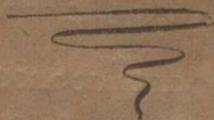
എ ഈ പേർ ഗ്രന്ഥകർത്താക്കൾ സ്വീകരിച്ചതാണ്. 'മാക്കംതോറം'ത്തിൽ അത്രവളരെ പാവപ്പെട്ടു കാണാത്തതുകൊണ്ടു സ്വപരത്തും സ്വീകരിക്കേണ്ടിരുന്നു.

‘മാക്കുമാവസിച്ചിതു, മേദിനീസുരേശ്വര!’

ദേവഷിപ്രവരനാന്നാരദൻ, മുനിമാരോ-
ടേവമദിജൻതന്നോടോതിയതറിയിച്ചാൻ.

‘കൊഞ്ചുവൻകഥാശേഷംനാളെരാവിലെ’യെന്നാ-
യഞ്ചുവണ്ണങ്ങളുഞ്ചുത്തത്തയ്യമടങ്ങിനാൾ.

ആദ്യഖണ്ഡം സമാപ്തം.

മദ്യവണ്ഡം.

സുരകാണ്ഡമത്.

(കൂട്ടമത് കന്നിയൂർ കണ്ണികൃഷ്ണകുറുപ്പ്.)

‘ഫലിതമൊഴിവരവതിനുവാടവംകൂട്ടുന്ന
 വൈകിളിതൻകലത്തികലത്തികളേ!
 പവിഴമണിപണിയുമതിവാടലപ്പായമാം
 പൂക്കൊക്കുകൊണ്ടുനീകോരിച്ചൊരിഞ്ഞിട്ടും
 വരമശുഭമരിതസുധ, വാനംകഴിക്കയാൽ
 വാരമാനദംവരന്നമുകുലമോ,
 വരകകഥ, വരിചിനൊട്ട, വാവനംശേഷവും,
 വാവംശമിഷമേ, ചൊൽകിലും, കേൾക്കിലും;
 മതിതളര, മുടൽപൊടിയുമേറെശ്രമിക്കിൽനീ,
 മാന്വേ! വിശേഷിച്ചു, മുദപംഗിയല്ലയോ?
 മലർമധുകൾ, ഗുളു, പൂമുക, സിതകൾ, കദളിപ്പഴം,
 മുന്തിരിങ്ങാപ്പഴം, വാലുംകഴിക്കെടോ.’

ഇതിമധുരമൊഴികൾ, കിളികേട്ടു, ഭജിച്ചുകൊ-
 ണ്ടിപ്പാനരൂപംപറഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൾ:—
 ‘ഇഹപരയുമരിയൊരിതിഹാസത്തെ, നാരദ-
 നിന്ദംപറഞ്ഞുമുനിവരന്മാരൊടായ്:—

‘തികയ്യമഴകൊളിയുടയ’മാക്കം’ഗൃഹിണിയായ്-
ത്തീന്തിൻപിന്മുഖമുത്താന്തമോതുവാൻ,
ദയ,യീവനിലരുളിടണ,മെന്നവേക്ഷിക്കയാൽ,
‘ദേവദത്ത’ദപിജനൈനോടുചൊല്ലിനാൻ:—

‘ശൃണ,സരസ്!ധരണിസുര!ശേഷംകഥാരസം;
ശൃംഗാരഭംഗാരവിന്ദിനീസന്നിഭർ,
നളിനശരരതിസദശർ,നന്നായ്രമിച്ചുതേ
‘നമ്പർനമ്പ്രാരു’മാ‘മാക്ക’മാംതനപിയും;
മലർനിയ്യമലർവനിയിൽ,മുദുവവനനേപ്ലയം,
മാളികാമീഞ്ചാനുറത്താടിവാഴ്ചയ്യം,
മലയജമൊ,ടകിൽഷുസൃണലേപംധരിക്കയ്യം,
മാലതീമുല്ലമാല്യങ്ങളണികയ്യം,
വകലിരവു,പടുതയൊടുവകിട,ചതുരംഗവ്യം,
വാട്ടു,മാട്ടു,മിവകൊണ്ടുകളിക്കയ്യം,
പരഗതിയെയരുളുമലാത്മപുരാണങ്ങൾ
പാരായണംചെയ്തു,സാരംഗ്രഹിക്കയ്യം,
നവയുവതിയുടെനടനരംഗമാംമേനിയെ
നാളീകബാണനുകാണംകൊടുക്കയ്യം,
ശശിലസിതനിശയി,ലവർചേന്ദ്രം,വരാന്തയിൽ
‘ശാകന്തളം’നോക്കി,നോക്കിരസിക്കയ്യം,
മനസിജനമദമരുളുമലമുദുഹാസവ്യം,
മഞ്ജുളനോട്ടവ്യം,വാക്കുംപൊഴിക്കയ്യം,
വളകളുടെകളകളുനിന്നാദംവിന്നാ,നല്ല-
വാർകന്തളംവാന്നിടുമ്പോളസൂയയാൽ,

തടമുലകു, ഉിളകി, മുറ്റുവട്ടാവുക്കയെ-
 ത്തട്ടിത്തുളുനുന്നതോത്തു ചിരിക്കയും,
 പുളകമൊടുമുലകൾ, കൃതകൃത്യതപമേലുവേ,
 പൊന്നരഞ്ഞാണഴിയുമ്പോൾമരിക്കയും;
 തകൃതിയൊടുമവരിതിരമിച്ചുവാഴുന്നനാൾ
 തണ്ടാർദളാക്ഷിക്കരീണ്ടാരിനന്നതെ.
 ചടുലമിഴിച്ചപലതവെടിഞ്ഞു, മുലകുണ്ണ
 ചേട്ടത്തിമാർമുഖത്തോടുകൂറുത്തുതെ;
 കടകിനൊടുസദുശകടിനിത്യംതടിച്ചു, തൻ-
 കാന്തനംജ്യേഷ്ടമുൾത്തോഷമായിതു;
 പുരുസുകൃതവിധിക, ഉവർചെയ്താർ 'പുളിക്കടി'
 'പുംസവന'ങ്ങൾലോഷത്തിൽകഴിച്ചുതെ;
 ഭരസുഭഗസുതനെയവൾപൊരാൾത്തുനോളി-
 ലോമനപ്പെതലേലാളിച്ചുവീട്ടുകാർ,
 ചതുരതയൊടപഹൃതജനേക്ഷണൻബാലന
 'ചാത്തു'വെന്നിട്ടിനാമധേയത്തിനെ;
 പെരിയഗുണനിലനരനുബുദ്ധിക്കുവേണ്ടതാം,
 പേരിൽവേണ്ടെന്നതാൻപണ്ടുള്ളവർമതം;
 കുതുകമൊടു, ശിശുനിലയെവിട്ടങ്ങു, വിദ്വയെ-
 കുറുത്തുള്ളബുദ്ധിയാൽ 'ചാത്തു'പറിച്ചുതെ;
 അവിലജനകവലയശശാകനായ് 'ചാത്തു'താ-
 നാനന്ദശീലനായ്ത്തരവളരവേ,
 പെരുമവലതിയലിന് 'കടാക്ഷോട്ടു'വീടതിൽ.
 പെൺപൈതലില്ലാഞ്ഞുടുവിച്ചുവീട്ടുകാർ;

സഹജരവരൊരുമരുമകളെവീക്ഷിക്കുവാൻ
സൽക്കർമ്മമോരോന്നുസാദരംചെയ്തുപോൽ;
ഭൂരിതഹതിയതിനു, പുനരായിരത്തിൽപരം,
ദാദശിനാഥം, കാൽകഴുകിച്ചുവിപ്രരെ;
ദ്രവിണമൊരുപടിവിതാ, വിപ്രർദക്ഷിണാ-
ദാനങ്ങൾകൊണ്ടതിതൃപ്തിവരുത്തിനാർ;
നെടിയശുഭഫലദക്ഷലധർമ്മദൈവങ്ങൾക്കു
നേച്ച്, വഴിവാടു, മെറപ്പിക്കുകാരണം,
മതിമുഖികൾമകുടമണി 'മാക്ക'ത്തിനുണ്ടായി
മാംഗല്യകർമ്മഫലോദയം, ദൈവഹൃദം;
പുന, രരിയവൊഴുതിലവൾവൊരുവെൺവൈതലൈ,
പ്പുമാകയെപ്പുണ്ടുവാലാഴിവോലവേ,
കുളിരുമകതളിരൊടഥകുട്ടിയെക്കാണുവാൻ
കൂട്ടമായ്കൂട്ടമായ്കൂടിനാർനാട്ടുകാർ;
കനിവൊടനവധിമുതലുകുട്ടിയെക്കാണ്മോർക്കു
കാന്തനുംജ്യേഷ്ഠരുംകോരിക്കൊടുത്തുതൈ;
കുളികളൊടുമവരുടയകണ്ണുകവന്നങ്ങു
കൈകാലികുക്കിടന്നിതുബാലികാ;
ഇളനളിനദളമിഴിയുമിളകുമളകാഭയം,
ഇന്ദുബിംബാനനഭംഗിയുന്തിങ്ങിടം,
മരുമകളെയമിതരവാസല്യപൂർവ്വമായ്
മാതുലന്മാർമുത്തി, ലാളിപ്പതുകണ്ടു,
ചതിവെരുക്കു, മതികുടിലമാരാംപതിനൊന്നു-
ചേട്ടത്തിയമ്മമാക്കീച്ചുമുഴുകിലും,

പുറമെയവർ, ശുഭമതി 'പുരാണി' യെപ്പോലവേ
 പുഞ്ചിരിപ്പുശലാൽസൗഹൃദംകൊട്ടിനാർ,
 പതികളൊടുപലതവണ, സുമതി 'മാക്ക'ത്തിനെ
 പ്പാറി 'ത്തലോണമത്രം' പ്രയോഗിക്കിലും,
 പഴുതതിനുപതികളൊരുലേശംകൊടുത്തില,
 പാവനശീലരാണപ്പമാന്മാർസ്വതഃ;
 നലമൊടവർ, നിജഭഗിനിതൻപുത്രിയാളുടെ
 നാമകരണംകഴിപ്പാനൊരുങ്ങിനാർ.
 ബഹുവിഭവസഹിത, മഥസദ്യകഴിക്കുവാൻ
 ബന്ധുക്കളോടൊത്തു ചിന്തിച്ചൊരുങ്ങിനാർ;
 സഹജരുടെമണികൾ, 'പുരാണി' യൊഴിഞ്ഞതു
 സർപ്പരംകണ്ടുസഹിക്കാതെയായിതെ.
 സതി, രമണസഹജരുടെസാധുശീലത്വവും
 സന്മാർഗ്ഗദൃഷ്ടിയും, സത്യൈകനിഷ്ഠയും,
 സഹജരൊടുബഹുവിനയഭക്തിയുംതൽപ്രിയം-
 സന്താനകളിൽസ്ഥായിയും, ചേർച്ചയും,
 ഇതിവിവിധഗുണനിരകൾ, 'മാക്ക'ത്തിനായവർ
 ഈച്ഛ്യവെരുകയാൽദോഷങ്ങളൊക്കിനാർ;
 സഹജമിതു, ധരണിസുര!മന്ത, നിഷ്ഠാരണം
 സജ്ജനദൃഷണം, ദുജ്ജനഭാഷണം.
 മഹിയി, പതിതെളിവരുളു മക്പ്രദീപ്തിയെ
 മന്ദരാംഗുലികളെങ്ങുംപൊറുക്കുമോ?
 പലകുറിയു, മവ, രവളെരഹസിദൃഷ്ടിയെച്ചെയ്തു
 പാർത്തു 'പുരാണി' യെതിക്കുകകാരണം,

വകയൊടവ, രവളെയു മജസ്രംദൃഷിക്കയായ്,
 വാപിഷ്ടമാകെന്തുചെയ്തുകൂടാത്തതും?
 ഭരണിവസ, മവർരഹസിദൃഷണമെച്ചുവാ-
 നൊത്തൊരുമിച്ചുപുറപ്പെട്ടിതിങ്ങിനെ;
 'മഹിയിലൊരുമഹിളയിഹഭാഗ്യത്തഴപ്പിനാൽ
 'മാക'ത്തിനൊത്തവളാരുണ്ടുനോക്കുവിൻ!
 അമിതരസ, മവളുടയചൊൽപ്പടിക്കാരിവർ,
 ആങ്ങളമാർവന്തിരണ്ടുപേരംസദാ;
 ഭയിതരെയു, മിവളെയുമൊരേമടുസേവിച്ചു
 ദാസിമാരായിങ്ങുതാമസിക്കുന്നനാം!
 പുതുവളുകൾ, പെരിയപലപത്താക്കുകോഴയും,
 പൊന്നരത്തൊണാം, പതകുവും, തോടയും,
 പലതരവു, മിവളിൽവിലകൂട്ടുന്നമേത്തരം
 പൊൻപണ്ടമെത്രയാ, ഞെണ്ണിയാൽതീരുമോ?
 കണവരിവരൊരുമയൊടുയതിച്ചുനേടുന്ന
 കണ്ടം, പാമ്പുകൾ, പണ്ടം, പണങ്ങളും,
 വകതിരിവുവെളിവിലൊരുലേശമില്ലാത്തൊരീ-
 വേശ്രയോടോതിക്കണക്കുകേൾപ്പിക്കണം!
 ശിവശിവനെ! കലടയുടെനാട്ടുവും, നോട്ടവും,
 ശൃംഗാരവുംകണ്ടാൽക്കുന്നമാനസം;
 പതിവിൽനിജപതിയൊടുപുരാണവും, ശാസ്ത്രവും
 പാടിയു, മതംപറഞ്ഞുമിരിക്കുന്നു!
 ഏഴതു മിവൾനിജവരനെഴുത്തുപലകുമായ്,
 ഏവനൊടൊപ്പംകൈവേശ്രമാകല്ലയോ?

വലിയൊരുപകിട്ടിനാൽപാട്ടിൽപിടിച്ചിവൾ
 വമ്പനാം 'നമ്പര' കുന്ദിടീക്കുന്നിതാ;
 വളരെവിരുതെഴുതരിയവാലിയക്കാരെയും
 വശ്യത്തിനാലിവൾപാട്ടിൽപിടിച്ചുതെ;
 കലിയുടയകഥപാകിൽ 'മുങ്ങണ', മെങ്കിലും
 കാലമവൾക്കനുക്തലം, നിനക്കുവിൻ:

പൊലിമയൊടുകമലഭവ, നവളുടെശിരസ്സിൽ
 പൊന്നെഴുത്താണിയാൽതന്നെവരച്ചിതു;
 മടയ, നതികുമതി, വിധിനമ്മുടെമണ്ടയിൽ

'മട്ടക്കണ്ണ' കൊണ്ടുക്കുത്തിക്കുറിച്ചിതു;
 എളിയനീലയൊടുകഴിയുമിന്നമുക്കാൽമുത...
 ലെന്തൊന്നതന്നുകണവരിതേവരെ?

വലിയമുതൽവരവുതൊവാട്ടിന്നിരിക്കവെ
 വല്ലതുവല്ലഭരേകാൻതുനിയുകിൽ,
 ഘട്ടവികൃതി, യിവളൊരുനിമിത്തമായല്ലയോ
 പാടില്ലതെന്നുനിനക്കുന്നതുമവർ?

അതിലുമതിവിഷമ, മിവൾപൊറുപെൺചൈതലൈ,
 അങ്ങു മഠത്തിൽതുപ്ലിദിനംപ്രതി;

ചെറിയമരുമകളൊരുവളിപ്പെണ്ണിനിങ്ങിനെ
 'ചോരണി' നായിട്ടുവട്ടമൊരുക്കിയാൽ,
 നലമൊടിനിവരുമരിയകല്യാണഘോഷങ്ങൾ
 നാംകാണതേക്കാൾമരിക്കുന്നതുത്തമം.'

അതുപൊഴുതി, ലവരിലതിമു... യ്ക്കുംരാക്ഷസി,

ആത്തരോഷംപറഞ്ഞാൾ — ‘നാമരികയോ?
 അതികുടിലമതി, കലട, ‘മാക്ക’വുമകളും
 അത്രനാമുവർക്കുവേജീവിച്ചിരിക്കയോ?
 ഇതിനൊളിവിലൊരു ചതിയെടുക്കേണമിന്നനാം
 ഇല്ലഭോഷംശത്രുതന്നെയമന്തിയാൽ;

ചതിയതിനു, ചതുരമതി, വെപ്പുകാർക്കുത്തമൻ,
 ‘ചാപ്പ’നെക്കൊണ്ടുനാംചെയ്യിക്കണമേ
 അതിനടന്നെ, യവനുക്കുയൊപ്പിച്ചുകൊണ്ടുനാ-
 മയ്യായിരംപണകെട്ടിക്കൊടുക്കണം.’

സഭയി, ലവരിതിദൂരിതകായ്കുന്തദാസ്യ-
 സമ്മതമാക്കി, വിളിച്ചിതു ‘ചാപ്പനെ’ -
 ചിലതവനുചെവിയിലുപദേശിച്ചുപോതവൻ
 ‘ചെയ്യില്ലതോ’ നെന്നുവണ്ഡിച്ചുരക്കവേ,
 അതിൽ, വിഷമ, മവരഥവിചാരിച്ചു, പെങ്ങളി-
 ലാങ്ങളമാക്കുതിവൈരജനിക്കുവാൻ;
 പരിചിനൊടുമുടന്നെയൊരുസൂത്രംനിരൂപിച്ചു,
 വിന്നെയും ‘ചാപ്പനെ’ കണ്ണത്തിലോതിനാർ.
 അനുസരണമൊഴി, യതി ‘നതാവാം, പണപോതി-
 യാദ്രമേകിട്ടേണ’ മെന്നായിചാപ്പനും
 സുപദിപുനരവനുപണമെണ്ണിക്കൊടുത്തവർ
 സന്തോഷപൂർവ്വംസമാജംപിരിഞ്ഞുതേ;
 അവരിവിടെരഹസിനിരൂപിച്ചോരുകാരിയം,
 അയ്യോ, മഹാപാവ! മെങ്ങിനെചാൽവുത്താൻ!
 ചതിയരുടെചതിയതിനുചൂട്ടുപിടിക്കുന്ന

‘ചാപ്പ’നേകൻപായട്ടെവളിവിലായ്!

അതിനിടയിൽനിജമരുമകളുടെയവേർവിളി-
ക്കാങ്ങുമാർപലവട്ടങ്ങൾകൂട്ടിനാർ.

പടിയിൽനിജനിലയമതിൽ, നാലുമാറ്റത്തിലും

പന്തലിട്ടോംവിതാനിച്ചുമെച്ചുമായ്;

കലവായി, ലുരുതരപദാത്മങ്ങൾ, ഉറപ്പിയിൽ

കാലേ, ചലവുഴവോലേയണങ്ങുതേ.

ബഹുമതിയൊ, ടവിടെയതിദൂരത്തിരിക്കുന്ന

ബന്ധുക്കളുവന്നുകൂടിത്തുടങ്ങിനാർ;

പലചമയ, മടിമുതൽമുടിക്കോളവുപുണ്ട-

വെണ്ണങ്ങളുവന്നുതിക്കിത്തിരക്കിനാർ;

അനവധിജനംവന്നുകൂടിനാ, റെന്നമ-

ല്ലമ്പലത്തിൽസദ്യ, സർവ്വാനിപാങ്ങുവാൻ,

അവനിസുരനവധിയണങ്ങാർ, മഹോത്സവ-

മണിനെപണ്ടൊന്നുമുണ്ടായതില്ലുപോൽ!

പ്രമദഭര, മഖിലജനമകതളിരിലേപ്ലവേ,

പുണ്യമുറ്റത്തത്തിലപ്പുനമ്മാമരം,

കരവളകൾ, പദവളകൾ, നൽപ്പോതുമാതിരം

കാഞ്ചി, മുമ്പായുള്ളകാഞ്ചനദ്രവ്യകൾ

ചെറുശിശുവെ, പടിവിലണിയിച്ചു, ഭജിപ്പിച്ചു

‘ചീര’വെൻങ്ങളൊരുപേരുവിളിച്ചുതേ.

സപദി, ചെറുശിശുവിനുടെചോരൂണ് കഴിഞ്ഞിട്ടു

സദ്യകിലവെച്ചിരുന്നുബന്ധുക്കളും

വിവിധതരവിഭവനിരവേണ്ടോളമാക്കുമേ

വെപ്പുകാർവന്നുവിളമ്പിത്തുടങ്ങിനാർ;
ചതികരുതി യതുപൊഴുതിലൊരുമുറിയിൽവേറെയാൽ
ചേട്ടത്തിയമ്മമാരെല്ലാമിരുന്നതേ;

മരലകുശല, നവരൊടുപാഞ്ഞൊത്തപോൽചോറു-
'ചാപ്പൻ' വിളമ്പിനടന്നാൻതിടുക്കുമാൽ.

'ചടചടനെ'യിലയിലവനന്നംവിളമ്പവേ,
ചൂടോടുപൊങ്ങിവിഷജപാല, വിസ്തൃയം!
നലമൊ, ടൊരുതരുണിയതനോക്കിഭ്രമിച്ചതിൻ
നാട്ടുത്തൊടുംനുള്ളി നാറിപ്പകച്ചുടൻ,
പതിവിൽവരുമൊരുചെയ്യച്ചുയ്ക്കുനൽകവേ,
പേടിച്ചുപാച്ചിലാ, യസ്സാധുജീവിയും;

'ചതിയൊടൊരുസുദിനമിതി. ലഹഹഹ! വിഷംതന്ന
'ചാപ്പ' നീഞ്ഞങ്ങളെക്കൊൽവാനൊരുങ്ങിനാൻ!'

ഇതിവിവശനിലവിളികൾഗൃഹിണികൾമുഴക്കിനാ-
രെന്നിതെന്നേവരംസംഭ്രമിച്ചീടിനാർ;

ഉടനടനൈലഹളയൊടു, മോടിത്തുടങ്ങിനാ-
രുന്നിന്നിരുന്നോരു, മുണ്ണു നകൂട്ടരും;

കടുഗരളദഹനകലിതാനംപരീക്ഷിച്ചു
കണ്ടവർകണ്ടവർവിസ്തൃയപ്പെടുവോൽ,
സപദി, ബത! സഹജരവർപന്തിരണ്ടാളുമേ
സക്രോധരൂക്ഷംവിളിച്ചിതുചാപ്പനെ.

ചൊടിപെരുകി, യവർമിഴിയരുട്ടിച്ചുകുപ്പിച്ചു
ചോദിച്ചി'തെന്തൊന്നുചെയ്തീ, കശുല!'

വലമൊഴിയുമവനൊടുമലിക്കാഞ്ഞു, പാപിയെ-

പുരംപ്രഹരിയ്ക്കയാ, ലവൻചൊല്ലിനാൻ:—
 “കൊടിയവിഷ മിലകളിലിവർഷ്വിളമ്പിത്താൻ
 കൊല്ലൊലാ കൊല്ലൊലാ, പൊന്നെജമാനരേ!
 മടയനിവന്നൊടുചെറുതു മരിശമരതീവീഷം
 “മാക്കംചെയ്തമ്മ” *തന്നുകൊടുത്തുത്താൻ”
 വരഗരളമതിലുമതിതീക്ഷ്ണതകൂട്ടമി—
 ക്കളുവാഗപഭ്രംപ്രയോഗിച്ചുനിഷ്കൃപൻ;
 ഞൊടിയിടയിലിതുഹൃദിതാമൃമഹാജനം
 ഞെട്ടി, യിടിയോരപോലവേനിലുയായ്;
 ദുരവിധവുമൊരുപഴുതുമോക്ഷാത്തകായ്മി—
 തൊന്നാമതായ്കേട്ടുപൊത്തിചെവിചിലർ;
 വിശദഗുണനികരഹതികൃത്താംഗ്രഹമുറ്റു—
 വിത്തുനട്ടിനുമുളച്ചി, തെന്നചിലർ;
 അശുഭമൊരുശുഭദിവസമിങ്ങിനേകാൺകയാ—
 ലാപത്തിവിടെക്കടന്നി, തെന്നചിലർ;
 പലതരവു, മവരവർ, മനോഗതിക്കൊത്തപോൽ
 പാപിജനങ്ങളുംപാടിത്തുടങ്ങിനാർ;
 കുരളയിതു, കലിശസമമോറുതാക്കിലും
 കൂസലുണ്ടായില്ല ‘മാക്ക’ത്തിനേതുമെ;
 ‘കമതിജനകുടിലതയെന്നായ്തെളിയിച്ചു

* വടക്കെ മലയാളത്തിൽ വീട്ടിലമ്മമാരെ, ഭൃത്യന്മാർ
 “ചെയ്തമ്മ” എന്നോ, “കുഞ്ഞിമ്മമ്മ”, എന്നോ ആണ് അറിയും,
 ഇന്നും വിളിക്കാൻ.

കൊള്ളുംജഗത്സാക്ഷിയാംദൈവമെങ്കിലും,

സപദിജനസഭയിൽമമസത്യംമേൽക്കിൽ

സജ്ജനശങ്കയ്ക്കുവകാശമൊയ്ക്കും;

തപരിതമിവളിതികരുതിമകളെക്കൈക്കൊണ്ടു

തത്രനിറഞ്ഞസഭയിൽക്കടന്നഥ

പരിചിനൊടുതനയരുടെമുഖ്നികൈവെച്ചുടൻ

‘പൊന്നംപ്രദീപവും’നോക്കിപ്പറഞ്ഞുതേ:—

‘ഉലകുകളിൽമുഴുവനൊരുസത്യസ്വരൂപയായ്

ഉള്ളുപുതുതുനിറഞ്ഞഭഗവതീ!

പൊലിമയൊടുമിഹസദസിസത്യസ്വരൂപയായ്,

പൊന്നായ്,വിളക്കായ്,വിളങ്ങുംഭഗവതീ!

മറകളുടെമാവിലതിസത്യസ്വരൂപയായ്,

മായാമയിയായിളങ്ങുംഭഗവതീ!

വിമലമതിമുകരമതിലാദിത്യദീപ്തിയായ്,

വിദ്യാമയിയായിളങ്ങുംഭഗവതീ!

കുമതിജനകല്പമതിയികലവിദ്യയായ്

കൂരിട്ടായുവിളങ്ങുംഭഗവതീ!

അടിമലരിലടിമയൊടുകഴിയുമടിയങ്ങളെ—

യാരുണ്ടുകാക്കുവാൻ,നീയൊഴിഞ്ഞംബികേ!

കാകളയുവതിനുകനകംകണക്കിങ്ങിനെ

കാച്ചിപ്പഴുപ്പിച്ചുരുക്കുന്നിതെന്നനീ;

ഉചിതമിതു,ജനനി!തവശാസനമൊക്കയും

ഉത്തമാംഗംകൊണ്ടുകൈക്കൊണ്ടിടുന്നുഞാൻ.

പിറവിമുതലിതുവരെയുമൊരനിമിഷവേള,ഞാൻ

പാപപാപനന്ദാവില്യനേടക്കിലും
 ഭയമിനയനിലയുമതിഭക്തിയും ജ്യേഷ്ഠരിൽ
 ഭായ്മമാരികലുംഞാൻവിട്ടുനില്ക്കിലും,
 മമത, മമസുതരിവരിൽവെച്ചുമജ്യേഷ്ഠർതൻ-
 മക്കളേവേറെയൊന്നാക്കിഞാൻവെക്കിലും
 മഹിതജനമിവരടയമുമ്പിലെൻമക്കൾതൻ-
 മൃഗ്യാവുപൊട്ടിത്തൊരിക്കട്ടെ, യീശ്വരീ!
 കടുനരകഫലമരളമിത്തൊഴിൽചെയ്യുവാൻ
 കഷ്ടം! കിനാവില്യംഞാനോത്തിരിക്കിലും,
 മഹിതജനമിവരിവിടെനോക്കിനില്ക്കും മമ-
 മൃഗ്യാവുപൊട്ടിത്തൊരിക്കട്ടെ, യീശ്വരീ!

മുകിൽപണിയുമണിചികരയാൾമരക്ക'മിങ്ങിനെ-
 മൂന്നുവട്ടംചൊല്ലി, നിശ്ചയിച്ചീടിനാൾ-
 അതിഗഹനശപഥമൊഴികേട്ടു, മഹാജന-
 മാശ്ചയ്യ, മാശ്ചയ്യ, മെന്നോത്തിരിക്കവെ,
 ചതിവചനനിശിതശരമെയ്തുള്ള'ചൊപ്പ'നം
 ചിത്തഭ്രമംപൂ, ണ്ടിളകിപ്പൊത്തുതെ:—
 'പൊളിവചനമഖിലമിതു, നേരല്ലനേരല്ല,
 പാപിഞാൻ, പാപിഞാ, നയ്യോവരന്നിതാ
 കടുനിണമൊടരിയകുടർമാലയുപൂണ്ടു, തീ-
 കണ്ണുരുട്ടി, കുരിങ്കാളീ, ഭയങ്കരീ!!
 മുടിയുമിവർ, മുടിയുമിവർ' എന്നോതിനിഷ്ഠരൻ
 മൃഗ്യാവുപൊട്ടിത്തൊരിച്ചുമരിച്ചുതെ.
 പരമശിവ! പരമശിവ! പരമശിവ! ശങ്കര!

വാപകർമ്മത്തിൻഫലമേവമല്ലയോ?
 സതികൾകലമകടമണിമോക്കം'വിടിചൊരി-
 സ്സത്യംജയിച്ചതെ;സത്യംജയിച്ചതെ;
 സരസ,മഥകലസതിയെന്നോക്കി,നിശ്ചഞ്ചലം
 സജ്ജനം,സാക്ഷാൽസതിയെന്നുകണ്ടുതെ;
 ചകിതമതിയൊടു,ചതിയർചാടിത്തുടങ്ങിനാർ,
 ചത്തുള്ളചാപ്പനെക്കണ്ടവർ,കേട്ടവർ;
 സുകൃതമിതു!സുകൃതമിതു!നമ്മുടെകേളിയെ'1.
 സ്സദനാംചാപ്പൻപായാതെചത്തതും,
 സുകൃതമിതു!സുകൃതമിതു!നാംപ്രയോഗിച്ചൊരി-
 സ്സൂത്രമാഗ്നേകായ്വംവരമെന്നതും,
 അതികലുഷമതികൾ,പതിനൊന്നുപേരമ്മമാർ
 അപ്പൊഴുമുള്ളുകൊണ്ടേവംരസിച്ചുതെ;
 അതിർകവിയുമശ്രമിതുകണ്ടിട്ടു,മീവിഷം-
 ആർനിമിത്തം'ചാപ്പ'നേകിയെന്നുള്ളതിൽ,
 തെളിവു,ഖലർപലവഴിവാഞ്ഞുഫലിപ്പിച്ചു
 തുഞ്ചടുക്കാതെ,പതിനൊന്നു:ചട്ടരം
 മതിയിൽനിജസുതദയിതമാരിൽപ്രിയത്തെയും,
 മാക.ത്തിൽവൈരവിത്തേയുംവിതച്ചുപോൽ!
 തദനു,പർമഴലൊടു'പുരാണി'യാമമ്മയും
 തൽകാന്തനാകിയ'രാമർനമ്പ്യാ'രുമെ,
 അലിവിനൊടു,മൃദലതര,മാശ്വാസവാക്കിനാ-
 ലാശ്വസിപ്പിച്ചിതു,സംലുപിമാക്കത്തിനെ-
 കാ,കരളിലൊരുതരിയുമോതെക,ണ്ടവർ-

1 = സപ്താക്ഷരം, ദേശ്യചരം

കൂറപ്പുവോക്യങ്ങളോരോന്നരക്കയാൽ,
 മലരഹിതമതിതളിരിൽ 'വന്നതുംപോയതും'
 'മാക്കം' മറന്നു, കളഞ്ഞുമിരിക്കവേ,
 ഭജയുഗളബലവിഭവവിതതജലരാശികൾ
 ഭ്രാന്താക്കളൊന്നിച്ചുവേട്ടയ്ക്കൊരുങ്ങിനാർ
 പുരുമധുരചരിതമിതി 'ദേവദത്ത' ദ്വിജൻ
 പൂണ്ണമോദംപാഞ്ഞാശ്വസിച്ഛിടിനാൻ
 നരജനനഫലമുടയതാവസനാരോടായ്
 നാരദനിത്ഥംപുകഴ്ത്തിപ്പറഞ്ഞുപോൽ.
 കിളിമകളുമലിവൊടിനിന്നൊളയാമെന്നോതി
 കൈകൂപ്പിഗൌരിയെച്ചിന്തിച്ചിരുന്നതെ.
 മ ല്യ ഖ ണ്യ ാ സ മ റ പ്ത ാ .

അന്ത്യഖണ്ഡം

കണ്ണപദ്മരീതി

(കെ. എം. കെ. നായർ, ബി എ. Hons)

‘ഇളകിളിപ്പെണ്ണ! കളസ്തിതാനനേ!

കലാനടനപ്പൊൻകുളരിയായോളേ!

കരണവാടനൽപ്പശുവിൻപാലിൽ, ഞാൻ

നറുക്കരിയിട്ടുകുറുക്കിവെച്ചതു

സ്തൂതികവാത്രത്തിലൊഴിച്ചു. കൽക്കണ്ടം

പൊടിച്ചതിലിട്ടൊന്നിളക്കിമേളിച്ചു,

ചുട്ടചുട്ടക്കനൈത്തരന്നിതാ, വന്നു

കുടുകടെക്കൊത്തിക്കുടിച്ചു. വിക്രമം

അകറിയകുമാരികച്ചമിക്കാലം

ശുകപ്പിടെ! പാടാനലിവുതോന്നണം.

പടുതപമേരിട്ടംപ്രഗത്ഭമാനസ-

രൈടുത്തിട്ടുംതൊഴി, ലിടയ്ക്കുനിത്തുമോ?

പലാശമൊട്ടൊളിത്തുടുംകൊക്കിന്നിട-

യ്ക്കുലാഘവംചൊരുംവചസ്സുധാരസം,

നരകൻ, മെഴുവ്യവൃതകൻ, പിന്നെയ-

മകംകനി, ഞ്ഞതുതരാനിരക്കുന്നു.’

ഇതിമൊഴികൾകേട്ടതിപ്രയത്നത്താൽ

പതിയുണ്ടേമത്തിൻവിയപ്പുതുളികൾ
 തുടച്ചു ചൈതന്യംകിടച്ചുനവ്യമായ്,
 ത്വടിതിതന്നടൽകടഞ്ഞുകീരവും,
 മരന്ദധാരയുതൊഴുന്നപഞ്ചമ-
 സ്വരത്തിലിത്തരംപുറപ്പെടുവിച്ചാറെ:-
 'പരമഹംസന്മാർ, വരഷിമാരൊന്നായ്
 സരസിജാസനസുതനൊടുവീണ്ടും,
 തിരക്കിനാ - 'രങ്ങേമുഖക്ഷപാകരൻ
 ചൊരിഞ്ഞവാചകാമൃതലഹരിയാൽ,
 തലകുലുങ്ങിപ്പോയ് പലേരസങ്ങളും
 ഫലിതത്തി;ലിതേനിലയ്ക്കുവാഴ്ചുവാൻ
 ഇതരനാരങ്ങി?കഥയിലെങ്ങൾക്കു
 കതുകംവായ്ക്കുന്നു മുഴുവൻകേൾക്കണം'
 മുരനിയ്യദിനാശ്രിതരിലുത്തമൻ;
 അരുളി,നാരദൻ,കഥാവിശാരദൻ:-
 'കഴിയുംപോലെത്തൊന്നരച്ചിടാ,മെന്നാൽ
 പിഴകൾപാറിയാൽപഴിക്കരുതെന്നെ;
 ഒഴിച്ചുകൂടാതുളളിടങ്ങൾമാത്രമേ
 കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻനിനച്ചിടുന്നുള്ളു
 മഹിതമാനസൻ,മഹീബുധാഗ്രിമൻ /
 അഹിതമ,രദിദംവചിച്ചുസാദരം:-

'മഹാരഥന്മാരാംസഹജരൊക്കെയും
 സഹായികളുമായ്ഗഹനത്തിലെത്തി;

വനതലം ചുറ്റിത്തീര, ഞ്ഞതിനെയും
 മണത്തറിയുവാൻ മിടുക്കെഴുംനാസ്സുൾ
 കുരച്ചുതുളളിയും, പരപ്പിലോടിയും,
 പുറത്തിളക്കിനാർവലമുഗങ്ങളെ
 ചിലതവയുടെവിറകെവായുനം
 ചിലതുപേടിച്ചുതിരിച്ചു മണ്ടുന്നു
 മരണഭീതിയാൽ 'പരപായനേരം
 ശിരസ്സിലമ്പേറു മുഗങ്ങൾ വീഴുന്നു
 കടുമ്പലികളും കടുവക്കൂട്ടവും,
 കടവയറുള്ളതടിയൻപന്നിയും,
 നരികളും മൃക്കൻകരികളും, പോത്തും
 ഹരി ഹരിണവും, കുരടി, കാട്ടികൾ,
 പലപലസഖകലമടവിയിൽ
 തലയാറുവീണതിളച്ചുചേരയിൽ -

രസം മരവര! വസതിയിലുള്ള
 രസങ്ങളെന്തെല്ലാമറിയുകയല്ലീ?
 വരയിതാക്കൾപോയതിന്റെതൊട്ടനാൾ
 വരമദൃഷ്ടകൾ, പതിനൊന്നമ്മമാർ,
 തരമിതെന്നോത്തു, കരളിൽകത്തുന്ന
 ഭരിതതാല്പയ്ക്കുക്കരിവിളക്കിനെ,
 വിചിന്തനതൈലംവകുൻകത്തിച്ചു,
 വിചാരവജ്രങ്ങളണച്ചുമുച്ചയിൽ,
 നരകവാതിലുതുറന്നുവെപ്പിച്ചു,
 ശരിക്കുതങ്ങൾതൻഗതിയുറപ്പിച്ചു,

പുള, ചുമകരിച്ചിരുന്നു, കാർഷ്കിതം
 ഫലത്തിലായെന്നുസമാധാനത്തോടും;
 പതിവ്രതാമണിപ്പതകുമാരം 'മാക്കം'
 പതിവുപോലെ 'പുരാണി' യോടൊപ്പം,
 അമന്ദവാത്സല്യവിശേഷവിശ്വാസ-
 സമന്വിത, മോരോകഥകൾവായിച്ചും,
 കുറച്ചുനാളായി കിഴക്കോരോടത്തു *
 തിരിച്ചുകാണാൻ വരവിനെപ്പാർത്തും.
 പ്രിയപ്രജകളെപ്പാനം ചെയ്യിച്ചും,
 കയൽക്കണ്ണിമണിദിനങ്ങളെണ്ണിനാൾ.

തിലമകത്തുള്ള, തള, നൊരുനാളിൽ
 കല്യാണമീനയാൾ, പലരുംകൊണ്ടുകവേ,
 അടുത്തചകാലപ്രമാണി 'എന്നു'
 കൊടുത്തി, തെണ്ണയായ് തിരിച്ചുകിട്ടുവാൻ;
 അഹസ്സമൃന്നുചെന്നുളവി, ലെണ്ണയും
 വരിച്ചു, പാണിയനവിടെവന്നിതു;
 കുളിപ്പതിന്നായിത്തിരിച്ചിരുന്നു, വൻ-
 പുളപ്പുകോലുന്നസഹജഭായ്മാർ;
 അമംഗളം ചരങ്ങളി, പലരുടെ
 ശ്രമംവെറുക്കുന്ന 'പുരാണി' യാൾമാത്രം,
 അടുക്കളയ്ക്കുള്ളിൽ, കിഴക്കുംചോറും
 വെടിപ്പിലുണ്ടാക്കുംപണിനടത്തുന്നു;

* കിഴക്കു 'പുന' ക്കൂടി നോക്കുവാൻ പോയതായിരുന്നു.

ജ്ഞാനമതി, മറക്ക, മകായിൽനിന്നേവം
 പതുക്കെ 'എന്ന' നോട്ടമെഴുതിയിടുന്നാൻ:—
 'കർമ്മയേയുള്ളുപുരത്തിൽ, മറുപേർ
 കുറച്ചുവൈകാനും മതിമടങ്ങുവാൻ,
 'പുരാണി'യമ്മയ്ക്കു പുരത്തിറങ്ങുവാൻ
 തരമില്ല, ജോലിത്തിരക്കുകൊണ്ടെടോ,
 നെറുകയിൽവാടം ചുമന്നുകൊണ്ടുനീ
 വെറുതെനില്ലേണ്ട, കനത്തിടുനില്ലേ?
 അതുകൊ, ഞങ്ങളു, നീയകത്തു, കാലൊന്നു
 പതിപ്പി, ചെൻമുന്നി, ലിവിടെവെച്ചുപോ.
 അളന്നുനോക്കിടുപുരാണിയമ്മ, നെ-
 ല്ലുളന്നുകൂലിയുതരുവൻ, നാളെവാ'.
 അവ നതേവിധ, മകത്തതുവെച്ചു,
 ജവാൽ, വരാനയിൽതിരിച്ചമാത്രയിൽ,
 ദുരിതമുത്തികൾ, പതിനൊന്നുപേരും
 തപരിതമകായ്കളിച്ചുപോരുമ്പോൾ,
 നിരീക്ഷണംചെയ്തുകൊണ്ടി, ലന്ദ്രഥം-
 ധരിച്ചുനാട്ടുമോ, ടടുത്തുചെന്നുടൻ
 പുല്ലമ്പിയിട്ടുശംഖലതരത്തിലും:—
 'കുലടയാൾനിത്യോ? പറക, ഞങ്ങളോ?
 വെരുത്തുനാളായിപ്പരീക്ഷിച്ചും, ഞങ്ങ-
 ലിരിക്കുന്നു, മുത്തതെവിടീറ്റിപ്പെണ്ണേ!
 കനകക്കട്ടിയോ, യുരതി പൂവ്വജ-
 രനവധിസ്വത്തിനാടമയുമാക്കി;

പറയുന്നതെല്ലാമെവിടുനെന്നകിലും
 കരസ്ഥമാക്കുവാൻപൊറുതിക്കേടാക്കി.
 കമനന്മാരെനീയുലട്ടിയഫലം
 ഷമാഗ്ഗ്ചാരിണീ!തലയ്ക്കുവെക്കുടീ!
 നിന്നക്കണ്ടോജാതി?നിന്നക്കണ്ടോഭീതി?
 നിന്നക്കണ്ടോനാണം?നിന്നക്കണ്ടോമാനം?

1 'ഇളങ്കുറിലങ്ങേ2' കിളപ്പുമായിട്ടോ,
 ജൂനം 'മെന്മനെ' ക്കൊതിച്ചതും, ദൃഷ്ടേ!?
 ഗുരുദശയെന്നും മറന്നിതോ? മൂർഖേ!
 മതി, മതിനിൻ്റെ ഞെളിച്ചു, ലിന്നിമേൽ;
 വലിയൊരു കലം മലിനമാക്കിനീ,
 തലമുതിന്നുന്നേ നിന്നക്കിതോതൊഴിൽ?
 കരാളമാംഗരം തരുവിച്ചു, നിര-
 പരാധിയാര്യോനെച്ചുവിട്ടിടിക്കൊല്ലിച്ചു;
 തികഞ്ഞദാരുണഗരളജപാലയിൽ
 പുകച്ചിട്ടും, ഞങ്ങൾ പുകഞ്ഞതില്ലെടീ!
 ഗൃഹത്തി, ലീവേശ്യവസിച്ചിടുന്നോളം
 സഹവാസം ഞങ്ങൾ കിവിടെയില്ലെടീ!
 വരു, മിവരിലുമകീർത്തി, കാഞ്ഞിര-
 ക്കരുചേന്നാൽ പാലും തന്നിച്ചുകയ്ച്ചുപോം;
 ചെറുപ്പന്നേസൂത്രം പരിച്ചിതോ? പൊട്ട-

1 ഈ രണ്ടു വരികൾ മൂക്കുപുറം 'തോററ'ത്തിൽ നിന്നു തന്നെ എടുത്തതാണ്.

2 അങ്ങേ = അവിടുത്തെ, ബഹുമാനസൂചകം.

ചെറുമച്ചാളയോടിന്നഭിക്ഷി?

 വരട്ടെപോയവർ, ഭരണമാരെ! നിന്നെ...

 യ്ക്കുത്തുയോമിച്ചാൽ, മതിയാകുന്ന ഭരണം?

 'ഹരഹര! യിതെന്തവസ്ഥയാണുവോ!

 വരമമതുതരംകലിക്കയെഴുവനം!

 ജഗന്മയി, 'ലോകമലയാർകാവിലെ' -

 ഭഗവതി, സത്യമറിഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ!

 ഇതുപാഞ്ഞു, തൻതലയ്ക്കുതച്ചുകൊ-

 ണ്ടതിവേഗം 'ലെമ്പൻ' നടന്നു, ഭീതനായ്

 പൊരിഞ്ഞു, തീപ്പാറ്റമുരുകിയുംകോരി-

 ചെറ്റിയുംമാറ്റുള്ളമൊഴികൾകേട്ടപ്പോൾ,

 ഉപവരണുപൊത്തി, പ്രശസ്തസാധുപിയാൾ

 അവികലംചൊല്ലി, പരിഭ്രമംവിനാ: -

 'അഹഹ! വിസ്മയ! മഹമ്മതിമതി;

 മഹതികൾനിന്നു, ഉണ്ടിങ്ങതീച്ചയായ്;

 നരകുന്ദാക്കിനനികതിയില്ലെന്നു-

 മുറച്ചു, ദുഷ്ടാക്കിനതിരുവേണ്ടെന്നോ

 അധമഭീരുത്വമെന്നിരിക്കില്ലതെല്ല,

 മധമിണിമാക്കേഭയംഭവിച്ചിട്ടു;

 കഴിഞ്ഞുപോകാതെ, നിഖിലവൃത്തിയും

 മിഴിച്ചുനോക്കിക്കൊ, ഞെരരളുണ്ടെന്നതു,

 ചിലപ്പോളെങ്കിലും, മറിയണന്നിങ്ങൾ;

 ഫലംതരുവാനുമവൻമതിയാകും;

 കരുതിക്കൂട്ടിക്കൊ, ണ്ടവചംഭംചൊന്നാൽ

നാകംനിങ്ങൾക്കുതുണയായ്തീർന്നിട്ടും;
 വരട്ടെപോയവ, രതുതന്നെഞാനും
 കരുതിപ്പാർന്നു, കരുതിക്കൊള്ളുവിൻ!
 അറയ്ക്കു കത്തെവൻവഴക്കിനാ, ലുടൽ-
 വിറച്ചു, വിഭ്രമാൽപുരാണിയുമെത്തി;
 'മഹാപാപംനിങ്ങൾപായരുതയ്യോ,
 മഹിദഹിച്ചുപോം, കളവുവീങ്ങിയാൽ,
 അലക്ഷ്യമായ്, സത്യമൊളിപ്പിച്ചു, 'പുല്ലം*
 പുലയാട്ടം'വാടി, ക്കലംകൈടുക്കുന്നോ?
 കിനാവില്പുംകൂടിക്കവടമെന്നതു
 കണിക്കാണാത്തൊരൻഭഗിനിയെപ്പറ്റി,
 ദുരാചാരക്രമംതൊഴിക്കുവാൻമാത്രം
 കരുത്തേഴുംനാക്കുപുഴുത്തുപോകട്ടെ!
 'വെളിക്കുപോ, ശരോ! ചിലയ്ക്കുന്നു, നിന്നെ
 വിളിച്ചുതരരേടീ? വലിയമേധാവി!
 ഉരത്തചോരൻവെളിച്ചംകൊടുന്ന
 കരുത്തംകെട്ടോളേ! ചിലയ്ച്ചുപോകേണ്ട.'
 കലിമലക്കൊടുക്കൊടിക, ജീമട്ടിൽ
 പലവുരുത്തി, കയറിയും, നിശ
 പുലഞ്ചി, പിറന്നൊരുകളിച്ചുമാക്കവും,
 പുലച്ചുണ്ണുത്തിനാർസരോദരന്മാരും
 മൃഗയാനന്തര, 'മിളങ്കൂറിൽ'ചെന്നു

* പുല്ലം പുലയാട്ടം-വായിൽ തോന്നിയ വികൃതിപറയുക, ദേശ്യം.

വിഗതസംശയമളിയനെക്കൊണ്ടാൻ,
ഗമിച്ചു 'രാമ'ന്നവരുടെകൂടെ -
സ്വമിന്ദിരത്തിലാഗമിച്ചതു മില്ല.

അവരെക്കൂട്ടിക്കൊണ്ടകത്തുപോയ്, പൂജ -
പ്രവാദമമ്മമാർപാഞ്ഞു, ഗുഡമരയ്.

പ്രിയാവശംവദപുരുഷർഷവേദം

പ്രിയംലവിതമാ, ണരിക; ഭൂന, ര!

തരിമ്പു, മിക്കഥന്ദന്നതാ, തവർ

പുറത്തുകാട്ടാതെ, മനസ്സിലായുധം

ഇറക്കിഭൂമായ്, പ്പിരട്ടിൽവെങ്ങോ -

ടുരിയാടുന്നതിൽകാച്ചലുമില്ല.

'തറവാട്ടി, ന്നിതിൽപരംകുറവൊന്നു

വരാനുണ്ടോ? നമ്മൾമതിയിരുന്നതും,

ഇവളുടെകാലത്തിതിന്നസംഗതി

ഭവിച്ചു, പോരറിയാതെഭവമായി!

വിഷച്ചോറുണ്ണിച്ചു, വിരുന്നുകാരെയും

വഷളാക്കിത്തീർത്തതിവളൊരുത്തിതാൻ;

പുറയ്ക്കുചാഞ്ഞാകിൽ, സുഖണ്ണശാഖിയും

മുറിക്കണ, മെന്നമഹജ്ജനമതം

നമുക്കുസന്തതിനശിച്ചുപോകിലു -

മമത്തണംവിഷതരു, മുളയിലേ

കിടാങ്ങളുംകൂടിത്തുലയണ, മൊരേ -

കിടയായേവത്രപ്രസുവുംമകളും'

ഗൃഹാധിനാഥരാംസഹജ,രീവിധ-
 മരോ!മരോപാപംനടത്തുപാനോത്തു;
 'ഹരിണലോമനേ!ഭവതിഷ്ടാ,നിന്റെ
 ചെറുകിടാങ്ങുകുംകശലമല്ലയോ?
 ഇവർപിരിഞ്ഞവേളയി,ലൊരുത്തന-
 മവിപ്രിയംനിന്നോ,ടിടഞ്ഞുകാട്ടിയോ?
 ജനകനെക്കാണാ,തരിമക്കഞ്ഞുകൾ
 മനസ്സി,ലീഷലുമഴൽപ്പട്ടിലല്ലീ?
 എതിനുംപാത്രമാ,യിവരിരിക്കവേ
 മതിയിലെന്തിനാ,ണവകുക്കുണിതം?
 മതിലിനപ്പാ,മിങ്ങാതെ,നിത്യം
 സ്ഥിതികൊണ്ടോ,നിന്നക്കൊരുവകജാഡ്യം?
 നലമൊടു'ലോകമലയാർകാ'വിലെ
 മലമകളുടെചരണംകൂപ്പുവാൻ,
 വിലയുള്ളതരമിതാണ,നീയതു
 വലതവണയുപറയുമാറില്ലേ?
 വരിഷ്ഠൻ,തമ്പുരാൻ!തിരുമനസ്സിലെ
 'നിറമാലാ'ഘോഷംനമുക്കിന്നുകാണാം;
 ശുഭദിനങ്ങളിൽപ്രധാനമിന്നല്ലോ;
 വിഭാവരീകരപ്പകളെഴുംകാവിൽ;
 പുറപ്പെട്ടകല്ലീ?നിന്നക്കും,മകൾക്കും,
 തറവാട്ടിന്ന,മീറ്റശുഭകരം;

1 ലോകമലയാർകാവ് കടത്തനാട്ടു രാജസ്വപരൂപം വകയാണ്.

ചേരിയോരെച്ചെന്നുപരിസേവിക്കുവാൻ
കരക്കണം, പോവോ, രവരുടെനില;
അതിനാ, ലിന്നനാനാടനുപോകയേ
ഗതിയുള്ളു, ഫലമതിനിരട്ടിയാം.

കുളിച്ചു, വെക്കുന്നീവരിക, ശുദ്ധയായ്,
വിളംബമാക്കൊല്ലാ, വഴികുറച്ചില്ലേ?
തന്നിത്തൊചാവലാൽപ്പൊതിത്തതീക്കനൽ
കണക്കി, ലുഠച്ചതിമറച്ചു, സന്ദേഹം
ഇതി, സഗർവ്വന്മാർവദനങ്ങളിൽനി-
ന്നതിത്തഭാരതീതകൃതി, കെട്ടവൾ,
പരമാത്മമൊക്കെഗ്രഹിച്ചു, തുണ്ണി, മു-
ത്തരമുറച്ചു:—‘മസ്ഹോദരന്മാരേ!

Iകൊതിച്ചകാലത്തേൻകൊതിതീർത്തിടുവാൻ
മതിയായില്ലാരു, മകാരണമില്ലോൾ,
കൊതിക്കാത്തകാലംകൊതിപ്പിച്ചീടുവാൻ
മതിനിങ്ങളെല്ലാ, മറിഞ്ഞുഞാൻതത്പം
ചരാചരമയീ, ധരാധരാത്മജാ,
സുരാസുരാരാധ്യാ, പുരാന്തകപ്രിയാ,
തിലത്തിലെണ്ണയായ്, പയസ്സിൽവെണ്ണയായ്
മലരുള്ളിൽകായാ, യുലകിനുവേരായ്,
ഘടജലംതോറുംതരണിബിംബംപോൽ,
ഇടവിടാതെയിജ്ജഗത്രയമെങ്ങും

1 ഇതിനുശേഷം നാലു വരികൾ തോറും, ത്തിലെ ഏട്ട
തോട്ടു വളരെ സാദൃശ്യമുള്ളവയാണ്.

നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നോരവണ്ഡശക്തിയാൽ,
 മാർത്താണ്ഡകാതലം, യനശ്ചരയാതി,
 പരംസച്ചിൽജ്ഞാനസ്വരൂപിണിയാതി,
 നിരാദിയാൽ, സാക്ഷാൽപ്രകാശരൂപയാൽ,
 ശ്രീതജനചിന്താമണിയാൽ ഭുഷ്കൃത-
 സ്ഥിതജനവനദഹനമേതിയാൽ,
 വിളങ്ങുമാദേവി, മിഴിമുനത്തല്ലാൽ
 കളങ്കമുള്ളോരെക്കണക്കിൽക്കുറച്ചിടും;
 ഹിതമെങ്കി, ലിപ്പോൾപുറപ്പെടാൻതയ്യം-
 റിതം, മമ 'ഗതി' നടത്തിക്കൊള്ളുവിൻ!
 വിധിവിഹിതത്തോടെതിന്തു മല്ലിടാൻ
 വിരുതില്ലാലേശംശരീരികൾക്കൊക്കും'

ഉരുതരയെയ്യുനിധാനമാം, 'രണ്ടാ-
 മരസതി,' മാക്കം, മവരോടിങ്ങിനെ,
 സഗൽഗദമോതി, സുഖസ്താനംചെയ്തു
 സ്വഗൃഹംപ്രാപിച്ചു; 'ഗതി'ക്കൊരുങ്ങിനാൾ
 പുകൾ, പണ്ടങ്ങൾ, പണങ്ങൾ, പെട്ടികൾ,
 മടവാർമാണിക്യമെടുത്തുകെട്ടാക്കി;
 ഉടുപുടവയ്യം, മുലക്കച്ചയുമൊ-
 നെടുത്തു, മരൊല്ലാമനലനപ്പിച്ചു; 1

1 തന്റെ വക അതൊരു സാധനവും മാക്കം അത്ര പുറപ്പെടുമ്പോൾ പിന്നിൽ വെച്ചില്ലത്രെ. ഒക്കെയും ഇടിച്ചു, പൊടിച്ചു, ചുട്ടുകളഞ്ഞുപോൽ. ധനമോഹമുള്ള ഭ്രാന്തായ്മമാക്കി ഈ സംഗതി മാക്കത്തിന്റെ നേരെ അധികവെരം ജനിപ്പിച്ചു.

എരിവൊരിവാറിപ്പരക്കുമഗ്നിയെ -
 പ്പരിചിൽമുന്നുരുവലംവെച്ചിടിനാൾ.
 'സമസ്തസാക്ഷിയാംധനഞ്ജയ!ജയ,
 മമപരമാത്മംതെളിയിക്കേണമേ,
 അപരാധംചെയ്തോളിവളെന്നാ,ലിമ്മൈ
 കൃപാഹീനംഭസ്മീകരിച്ചിടേണമേ.'
 മികച്ചഭക്തിയാൽ,തൊഴുതുപ്രാർത്ഥിച്ചു-
 മകന്മഷാശയാപതിച്ചുവന്നിയിൽ
 കരിക്കാർകൂന്തലിൻകൊടിയൊന്നെങ്കിലും
 കരിഞ്ഞതുമില്ല,ശിവശിവ!ചിത്രം!
 തുരിച്ചുനോക്കുമ,സ്സഹജ,രിപ്പെണ്ണിൻ-
 മരിമായ,മെന്നുചിരിച്ചു,ഘോഷിച്ചു
 'വെരിയസാക്ഷികളരികിലുള്ളപ്പോൾ,
 നിരത്ഥമല്ലയോശവഥവും?മാക്കേ!1
 സമയംപോകുന്നു,ഗമിക്കുകനമ്മൾ,
 തമാശപോകട്ടെ,വിളിക്കുമക്കളേ;
 വലക്കുമുഖ,രാപ്പുരുഷച്ചെന്നാക്കൂൾ
 അലംതിരക്കിനാരിരങ്ങുവാനേവം
 ധവളഭൂതിയുധരി,ച്ചാത്രജ്ഞാന-
 പ്രവൃദ്ധശോഭയായ്,കിടാങ്ങളെക്കൂട്ടി,
 തിലത്താർനാസംഗ്രാമിഴിക്കലാക്കുക്കി,
 നിലയിൽ,നിഷ്കൂടസപരൂപധ്യാനത്തിൽ,

1 'സാക്ഷിയിരിക്കേ സത്യവുമെന്തിനു കണ്ണിയാക്കേ!'—

നിരതയായ്, ലോകപരാങ് മുഖിയായി-
ട്ടിരുന്നെച്ച, റാവളെഴുന്നോറുചൊന്നാൾ:—

‘കപടമാറമൽക്രിയ, ഭവനത്തിൽ
തപനചന്ദ്രന്മാരെഴുംകാലത്തോളം
അറിയിക്കേണമേനിഖിലപാഠമായ്
വെരിയകമ്സാക്ഷിയാദിസാക്ഷികൾ!
* ഭഗവതീ! ഭദ്രേ! ഭവകുസുംബിനീ!
ഭവഭയാപമേ! ജയജയ, തായേ!
മഹേശ്വരീ! മായേ! മഹിതസൽകൃപാ-
മഹാബുധേ! നമേ! മഹീധരസുതേ!
ജനിമൃതിഹീനേ! ജനാദ്വനാനജേ!
മനസിജസംജീവനൈഷധാപാഠഗീ!
ചരണനിഷ്ഠിഷ്ടമഹിഷവിഗ്രഹേ!
തരണാക്പ്രഭേ! ശുഭേ! ജയജയ,
വിഷയനിസ് പൂരയതിഹൃദാലയേ!
വിഷധരസുധാകരകലാഭൃഷേ!
മഖഹര, ചതുർമുഖ, ശതമഖ-
മുഖസമച്ചിതപദംബുജദപയേ!
നിരാബായേ! നിഷ്ഠിഞ്ചനേ! നിരാധാരേ!
നിരാകാരേ! നിത്യേ! നിരഞ്ജനേ! ജയ,
പ്രണവപഞ്ജരരചിരശാരികേ!
പ്രണമിച്ചീടുന്നേൻ, തുണയ്ക്കു, ചണ്ഡികേ!

* ഈ സ്തുതി ‘ലോകമലയാർകാവിലെ’ ഭദ്രയെ ഉദ്ദേശി
ച്ചാണെന്നു തോറത്തിൽ കാണുന്നു.

അഗതിഞാനമ്മേ! തിരുമെയ്യെപ്പൊഴും
 സുഗമ, മെന്നുള്ളിൽത്തെളിഞ്ഞുകാണുകേ,
 ച്ചിന്തിഞ്ഞൊരിപ്രവഞ്ചമൊത്തട-
 ത്തിളിച്ചുകാട്ടിയാ, ലെനിക്കുവല്ലുപോൽ.
 പതിവ്രതാധർമ്മം പരിവാലിച്ച, ഞാൻ
 പതിവായ്പ്പുജിച്ചുപതിചരണമേ!
 മദീയമാനസകുമുദവെണ്മതേ!
 സദയംകാക്കണം, സതതംകൂപ്പുന്നേൻ.¹

അനശ്ശുഭകേതിസ്സരണാതികളോ-
 ടനന്തരം, സാധുപീസമാജസമ്മതാ,
 1 കരക്കുതച്ചോലുംതിരക്കൂട്ടംതുളളി-
 നരച്ചെരിയുന്നകടലെന്നപോലെ,
 ഞെടുഞെടുപ്പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു, മൃദോടെ
 കുടുകുടച്ചാടുന്നയനനീർച്ചാടം,
 സ്സുപ്രസന്നമാമുഖേനുമിംബവും,
 ഘടസ്തനങ്ങളും, കപോലവും, മെയ്യും,
 നനച്ചുമാക്കിയ, തുണക്കുവാനായി-
 പ്പണിപ്പെട്ടും, തക്കക്കിടാങ്ങളെപ്പാന്തും;
 നിലത്തുമോഹിച്ചു, മാഞ്ഞു, വീണു, കേ-
 ണലച്ചിടുന്നൊരാ 'പ്പരാണി' യെത്തന്നെ
 തിരിഞ്ഞുനോക്കിയും, കരംകൊട്ടി, ജ്ജയ-

¹ ഇഴശുപരിയുടെ സഹായത്തിൽ ദുഃഖവിശ്വാസമുണ്ടായി
 തന്ന നായിക, യാത്രയ്ക്കു് ഒരുങ്ങിയ നേരം, ഒടുക്കം ത.ന.ിൽ അ
 ടക്കി കരയുകയുണ്ടായത്രെ.

പ്പെരുമ്പറകൊട്ടുവയ്യകൃമികളാം
പതിനൊന്നുപേരെക്കുറിച്ചുചിന്തിച്ചും,
മുതിന്നുദുഃഖത്താൽനടന്നു, കഷ്ടമേ!”

പ്രതീശപരന്മാരേ! വിഗതപാവരേ!
സതിയാൾതൻകഥാവശേഷവണ്ണനം
അസഹ്യവേദനാപരിക്ലിഷ്ടം, മനം
അസാമാന്യമിതാതടയന്നു, കഷ്ടം!
സമജന്തുക്കളിൽക്കുദനംകാണുമ്പോൾ
സമാപ്തിയല്ലയോസുഖംനമുക്കെല്ലാം?
ഇടറുന്നകണ്ണും, വിടയുന്നനാക്കും;
ചൊടിയുന്നകണ്ണീർതുടിക്കുന്നനെന്തേം?”

ഇതി, വിരമിച്ചുവിശിഷ്ടതാപസ-
പതിയൊ, ടമുനിജനങ്ങൾചോദിച്ചാർ:—
“ശരി-ശരി, പിതാമഹപ്രിയായമജ!
ഗുരുപരിതാപപ്രവാഹശക്തിയാൽ,
ഇവക്കുമുൾത്തളിർമയങ്ങി, കാർമുകിൽ-
പ്രവിസരത്തിനാൽദിവാകരൻപോലെ;
അനന്ത്യത്തിന്നുണ്ടോജയമൊരിടത്തും?
അസത്തുക്കൾക്കെഴുഞ്ജയംനീർപ്പോളയാം
മഹിക്കണിയലാംമഹതിതൻകഥാ,
ഗൃഹീതവേദാന്ത! മഹിതമോതെടോ”

ഋഷികലാജ്ഞയാ, ലുയിരണൻപോൽ,
വിഷാദഹീനനായ് മഹഷിഭാഷിച്ചാൻ:—
വിരതൻ, ബ്രാഹ്മണൻവിവരിച്ചു:— “ദൈവം

വരുത്തുവതാർക്കംതടുത്തുകൂട്ടമോ?
 തരണഭാസ്കരൻനഭോനടുവിലായ്,
 മരണമണ്ഡലിലായ് മൃഗങ്ങളെങ്ങുമേ,
 പഥികർ, മെയ്യിലേവിയപ്പിലാരാടി-
 പ്പദങ്ങൾക്കുലവംപൊരുതിനൽകുന്നു;
 പ്രകാശസഞ്ചയം, പ്രഗത്ഭിതാശയം,
 വികാരരാഹിത്യം, വിവക്ഷചാതിത്വം,
 അകമ്പിതയോഗിനിലയിൽ, നടുച്ച-
 പ്രകൃതിയാൾഗാഢസമാധികൊള്ളുന്നു;
 ചരലിൽക്കാൽവെച്ചുപരിചയിക്കാത്ത
 ചരണതാരുല, ഞതിളയവൈതങ്ങൾ,
 “എവിടെക്കാവമ്മേ! ¹ വെരുത്തുണ്ടോപോകാ?...”
 നിവണ്ണംചോദിക്കേ, പ്രജകൾതൻബാഷ്പം
 തുടച്ചുകണ്ണിണപരിക്കാതെനട്ടം,
 തുടൻപെണ്വല്ലിനടത്തവും, സഖേ!
 ‘നടന്നു, കാലുകൾകഴഞ്ഞുപോയെങ്കിൽ,
 കടന്നിക്കാട്ടിൽനാംകാച്ചിരി’ക്കെന്നായ്,
 വിവശതമാറാ, നവളോടൊപ്പമ-
 ണ്വരൊരുകാട്ടിൽകടന്നിരുന്നിതു;
 കരുവ, നായതി, ലെഴുന്നേറു, ചുറ്റും
 തിരഞ്ഞുചാറിനാനരണ്യദേശവും,
 ഇടിഞ്ഞുതുണകൽക്കിണറിൻവക്കിനാ-
 യടുത്തു: — ‘കാണവിൻ, മഹാതുടത! മിരിൽ,

¹ കാവ് = ലോകമലയാർകാവ .

വകലിൽനക്ഷത്രംപ്രകാശിച്ചിടുന്നു! *
 വകലവനേക്കാൾപ്രഭയുണ്ടല്ലോ!
 വരികെ'ന്നാനവൻ; അടുത്തുചാടിപ്പോയി.
 'പറഞ്ഞതുശരി! വത്ര, സഹോദരീ!
 പുതുമയാ, മിതുനിന്നെക്കൊണ്ടുവാൻ
 കുതുകമുണ്ടോ'മെ, നന്തീവമുർവരം.

ഒട്ടകമായ്, സ്വജീവനംഘടികാരം -
 മടിക്കുമാറാ, യെന്നാച്ചുപെണ്ണണി,
 കിണറിൽനോക്കുവാൻതലകുനിക്കുന്ന
 ക്ഷണത്തി, — ലീശ്വര! ശിവശിവശിവ!
 ഹരഹരഹര! പരമശങ്കര!

പാവതെങ്ങിനെ? പരമദുഷ്ടകൃതം!
 മടിക്കുകവെച്ചുകൊടുവാക്കത്തിയാൽ,
 കുടിലചിത്തന്മാർ, കഠിനചാപികൾ,
 * മടവാർമാത്രകാസഹജതൻഗള -
 തടം, ഹരോഹര! മുറിച്ചുവീഴ്ന്നാർ.
 അരക്ഷണാൽ, പൈതങ്ങളേയുമ — ങ്ങയോ!
 ധരാദിതേയക്കുകിരീടരത്നമേ!

'ദുരിതംശാന്തിശാന്തി' എന്നുതന്നെത്താൻ,

* 'ഉച്ചകു നക്ഷത്രമുദിച്ചതു കണ്ടോ കുഞ്ഞിനുംകേ' —

തോരം.

* തന്റെ അന്ത്യദശയിൽ നായിക എന്തോ വിളിച്ചു പറഞ്ഞതായി ഇതിഹാസമുണ്ടെങ്കിലും, തോരം അതിനെ വ്യക്തമായി കാട്ടുന്നില്ല.

'ഹരിഹരി! കേരള, കഥ' എന്നു നന്നേ,
 'ചരിതാത്മനാരായണപതിനൊന്നുവേദം;
 ശ്രീരീസുതേ! നിത്യം മായത്തോ? ദേവീ!;
 സുകൃതമേ! നന്നേ കടന്നുവോപാപം?
 വികൃതികൾക്കായോ സകലകൈകാര്യം?
 അസത്യമേ! നന്നേ ഭരണകർത്താ? വി-
 രസതാങ്ങും സത്യമാണി ക്കൂട്ടുന്നോ?
 ഭവനം തേടിയ സ്സഹജർ പാർക്കുവേ,
 ശിവശിവ! കാണായ്മ മേന്മേന്മുജാലങ്ങൾ!
 സുവണ്ണദ്രുഷണവിദ്രുഷിതാ, നിശാ-
 ധവസ്തിതാനനം, പ്രജാസമന്വിതാ,
 പ്രളയാക്കായുതപ്രതിമശോഭനാ,
 വലാഹകപ്രാന്താസിതകചരോ,
 മുഖാമോദദ്രാമ്യഭൂമിനിഭാജകാ,
 സുകാന്തകങ്കമതിലകിതാളികാ,
 കപോലമണ്ഡലോജ്വലിതകണ്ഡലാ,
 അപാരരൂക്ഷരൂപസ്തുലിംഗലോചനാ,
 സരീസ്രപമണ്ഡസമൃദ്ധമണ്ഡിതാ,
 പരാൽപരാ, രക്താംബരാ, ചതുർഭുജാ,
 ഭുവനഭീകരസ്തുനിതനിശ്ചലാഷാ,
 ശിവാ, മഹാഘോരം, വിരൂപവീക്ഷണം,
 അരകിലംകർമ്മിയെരിഞ്ഞുവോലെ, ത-
 ന്നരയിൽപ്പന്തങ്ങൾ തഴച്ചുവാളുവോൾ,
 നിഗമപാരഗാ, നിരാമയാ, കാളീ-

ഭഗവതീ 'മാക്കം' നടനമാടുന്നു!!
 ഭയിരംമർദ്ദിച്ചു, പതിനൊന്നന്മാർ
 *മൃതിപ്പെട്ടുമുഖിൽ കിടക്കുന്നു! ചിത്രം!
 തൊഴുതുനില്ക്കുന്നു 'പുരാണി' ഭദ്രയെ,-
 പ്പഴയതയാകുമോ സുകൃതചേഷ്ടകൾ?
 ഭയങ്കരദേവീ നിരീക്ഷണാൽത്താൽ,
 ഭയാതൂരന്മാരായ്, സഹജർമുർച്ഛിച്ചു,
 വമിച്ചശോണിതപ്പഴയി, ലാണ്ടുവീ-
 ണമ, ന്ദൻയമന്നതിഥികളായി!
 ഴുളയവൻ, ഭദ്രാഭജനതല്പരൻ,
 കലംവാലിച്ചുപോൽപ്രണയിനിയോടും,
 നലമൊ, ടക്കാല, മൊരീഴവ, നെള്ളിൻ-
 കല, യക്കാട്ടിൽ നിന്നുറത്തിടന്നേരം,
 പതൻ, കാളിട, മസ്യക്പത, വാളി-
 പ്പതപ്പ, തീക്ഷിച്ചു, കിണറിൽനോക്കവേ,
 വലിച്ചു, ചാമുണ്ഡം. തദീയനാക്കു-
 ത്തലറി, തങ്കലാ, യവനെയുംചേർത്താൾ!
 തിരപ്പെട്ടും 'മാക്കത്തി' യൊടുക, 'മെ-
 † ഇളുത്തുപോതി' യേ, യവനുമാടുന്നു.

* അവരുടെ സന്താനങ്ങളും ദർശിച്ച് പ്രാപിച്ചിരുന്നുവേരുക. ഈ ഘട്ടം തോറാത്തിൽ സരസമായി വർണ്ണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

‡ തങ്ങൾ അയാളുടെ വംശപരമ്പരയാണെന്നു ചില തരം വാദകാർ ഇന്നും വാദിക്കുന്നുണ്ട്.

† എങ്ങുത്തുപോയി.

അരിവാൾക്കത്തിയുമെടുത്തു, യാതൊന്നു-
 മുറിയാടാതെയൊ, ണവൻറകോലവും.
 പന്തളപ്പത്തിൽ, കരുത്തനാകിലു-
 മൊരുത്തനുംനോക്കാനൊരുക്കമില്ലിന്നും!
 അതു മുതലിന്നും, 'ഭഗവതിമാക്കും,*
 ക്ഷിതിയിലാരാദ്ധ്യം, ധരാസുരേശ്വര!
 അലപ്പുഖോഷങ്ങളെഴുമവളുടെ
 കളിയാട്ടം, ഭവനവിടെക്കണ്ടതും;
 ഇടം, വലം രണ്ടുകിടാങ്ങളെക്കൊന്നും,
 തടിച്ചപന്തളംതെളി, ഞ്ഞരയ്ക്കണ്ടാം;
 അതുലനിഷ്ഠയിൽകൊച്ചുകാലം, നൽ-
 പ്രതത്തിൽദൃഷ്ടിവെച്ചിരുന്നശേഷമേ,
 എ'തിര'ച്ചമയത്തിന്നൊരുവൻകോപ്പിട്ടു;
 മരിച്ചുകാട്ടിയാൽ, കലമറുതിയാം.
 പ്രണയിനി, സച്ചിത്പദംവിടിച്ചതായ്,
 കണതാച്ചുപോൽക്കണവൻകേട്ടപ്പോൾ,
 സ്വജീവത്യാഗംചെയ്തനഖജായതൻ-
 സുചൈതന്യംചേർന്നുസുവിച്ചു, ധന്യനായ്.
 പുലൻപോയ്നേരം, പറഞ്ഞിരുന്നാകിൽ
 വലകായ്തങ്ങൾക്കുംമുടക്കുംനേരിടാം;
 അടുത്തുകാണുവാനിടവരട്ടെ, യെൻ-

* 'മാക്കു ഭഗവതി' എന്നായി കടാകോട്ടു മാക്കു ഇന്നു അറിയപ്പെടുന്നു.

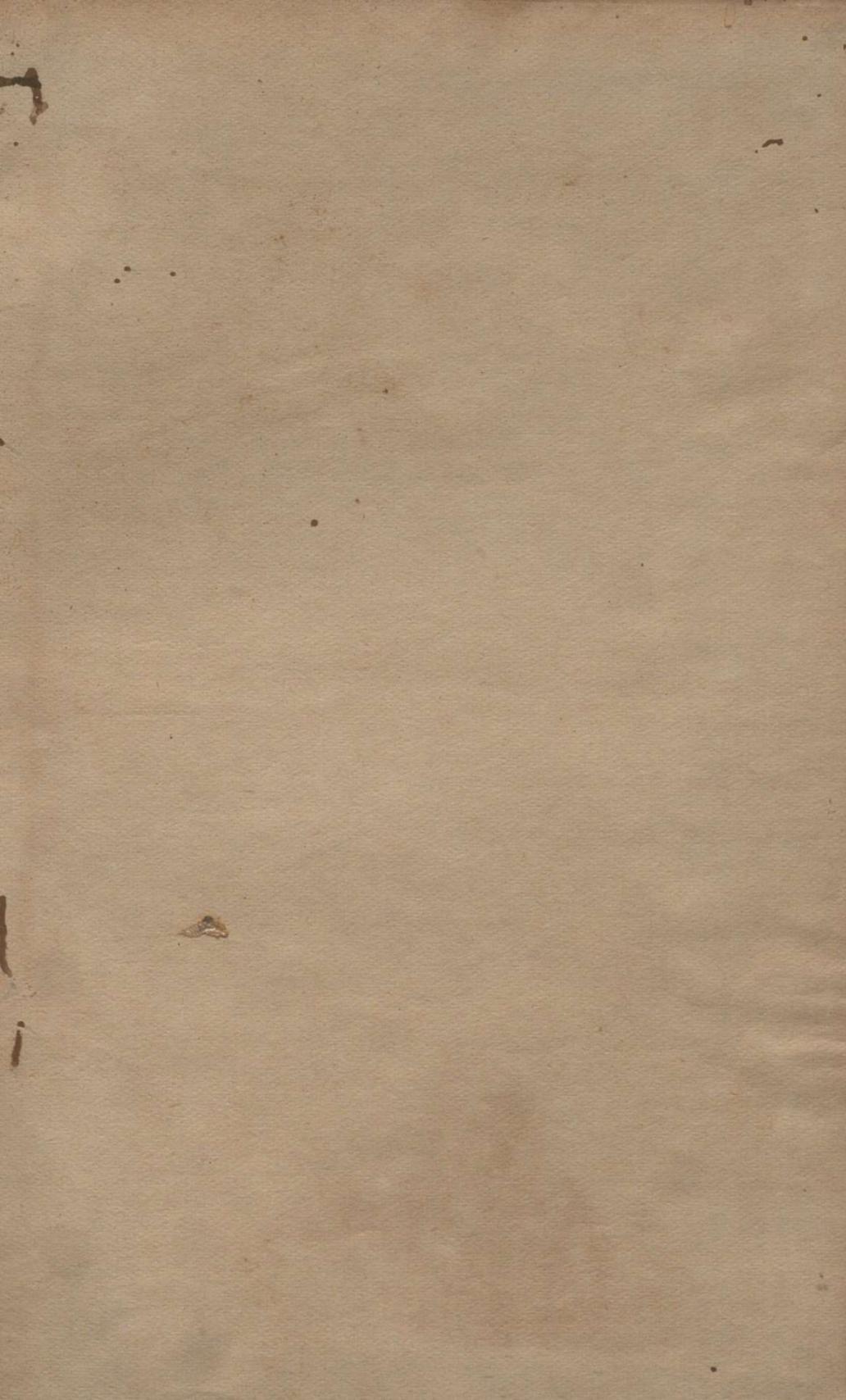
¶ തിര = കളിയാട്ടം (ദ്രോപദം)

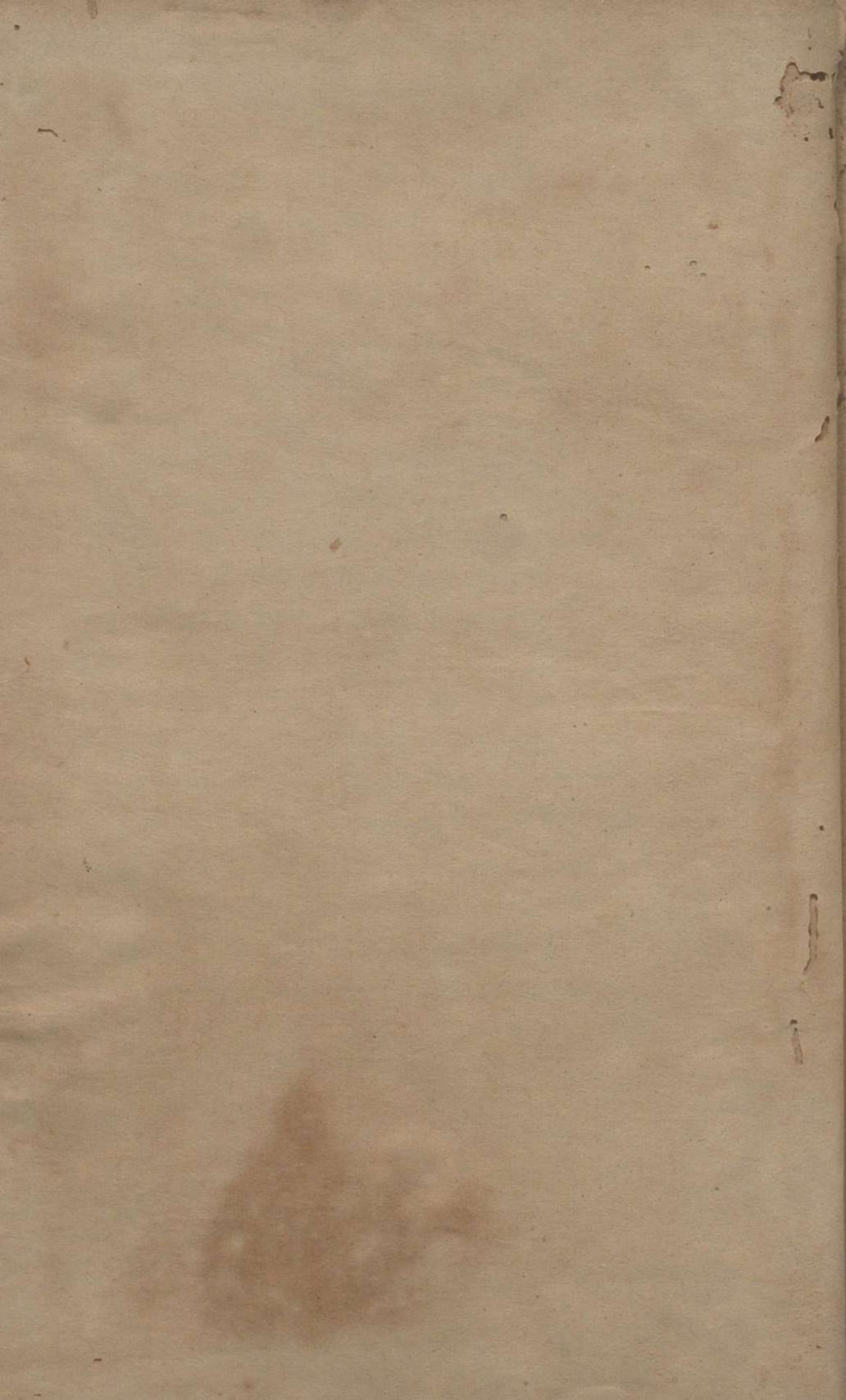
വടുസുഹൃന്മാണേ! വിരിയുകയല്ലി?
 കുശലബുദ്ധിയാം ധരാനുര, നിതരം
 കുശലവുചൊല്ലി, നടന്നുതൻപാട്ടിൽ
 തപോധനേന്ദ്രനാരദളി: - 'ഭൂമിയിൽ
 കൃപാർദ്രദേവിതൻസ്മരണയോടൊരാൾ,
 'കലിയുഗശീലാവതി'യുടെകഥ,
 കലിതകൗതുകംചെയിയിലാക്കയോ
 മടിവിട്ടുവൃന്ദെപ്പിപ്പിക്കുകയോ
 പടിത്തരം, താനേപറിക്കയോ ചെയ്തിൽ,
 ഇഹ, സുഖങ്ങളിൽകളിച്ചുകൂത്താടാം,
 നഹിനഹിഭയംറിവുകൾഉലുമേ;
 തുറന്നുകൊണ്ടാത്തനരരത്നമാ, മാ-
 തുറക്കുവൻതാക്കോ, ലവന്നുകയ്യിലാം,
 * മുരത്തമച്ചിയാംമടവരം, വയർ-
 നിറച്ചുപൊരിട്ടുണ്ടുകിടാങ്ങളെ;
 അകമ്പടകർമ്മപഥചരണാണെ,
 വികണ്ഠസായുജ്യംവിളിച്ചുകൊണ്ടുപോം
 സരോജജസ്മനോ! ഭവാനിതാ, ഞങ്ങ-
 ളെളാരായിരംവട്ടംതരന്നുവന്നം!
 ബദരികാശ്രമസ്ഥിതമാംതാവസ-
 കദംബ, മേവ, മോതിയുംപിരിഞ്ഞിതു.
 മടുമലർത്തേൻവാ, കുരച്ചു, തത്തപ്പെൺ-
 തൊടുകുറിത്തയുൽപറന്നുപോയിതേ.

കടങ്കോട്ട മാക്കം സമാപ്തം

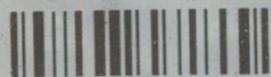
* സന്തപ്തപ്ലാമനത്തിന്നു വേണ്ടിയാണ് അധികവും ഇ
കിടയിൽ മാക്കംതിറ, കഴിച്ചുകാണുന്നത്.

611

M U L

034837

